

GLASILO 20. PEHOTNEGA POLKA

junij 2022 | številka 1-2

ISSN 2820-6665

Celjski vitez

Z ZVEZDAMI NA ŠČITU, ČASTNO ZA DOMOVINO!
SCUTO STELLATO - HONESTE PRO PATRIA!

20. POKOP
3. LET

Podpolkovnik
ANDREJ KRIVEC
poveljnik 20. pehotnega polka

Spoštovani vitezi, bralke in bralci,

trideset let obstoja in delovanja našega celjskega bataljona oziroma polka! Trideset let izzivov, vzponov, dosežkov, prelomnic in uspešnih vojaških zgodb je zapisanih v kronikah novejše zgodovine naše enote ter vtisnjenih v spomin vsakega sedanjega ali nekdanjega pripadnika naše enote. Enote, ki ima med vsemi v Slovenski vojski eno najdaljših vojaških tradicij in sploh vojaške zgodovine.

Bogato vojaško zgodovino od časa celjskih viteзов do veteranov osamosvojitvene vojne za Slovenijo lahko preberemo v prejšnji številki našega glasila. Glasilo, ki je pred vami, pa je predvsem namenjeno zaznamovanju okrogle in častitljive tridesete obletnice obstoja in delovanja naše enote. V tem okviru je vsebina namenjena podrobnemu pregledu in natančnejšemu opisu najpomembnejših dosežkov, prelomnic in dogodkov, zaradi katerih se naš bataljon upravičeno postavlja ob bok najuspešnejših enot Slovenske vojske v času samostojne in neodvisne Republike Slovenije. Nikakor pa ne gre le za pregled in opise dosežkov, temveč tudi za posamezne vtise pripadnikov, ki so bili oziroma so del teh dosežkov in najpomembnejših dogodkov. Popolne vtise bi težko zajeli brez sodelovanja treh nekdanjih poveljnikov celjskega bataljona in naše vojašnice, in sicer prvega poveljnika brigadirja Vojteha Mihevca, sedanjega poveljnika 72. brigade polkovnika Boštjana Baša in sedanjega poveljnika 1. brigade brigadirja Boštjana Močnika, ki so ob vseh drugih poveljnikih zelo pomembno prispevali k dosežkom in ugledu celjskega bataljona. Lastne vtise in doživljanje ob tridesetletnici enote so zaokrožili tudi nekateri sedanji pripadniki 20. pehotnega polka, ki v naši enoti opravljajo naloge in dolžnosti najdlje, nekateri celo celih trideset let. Ob vsem tem se spominjamo tudi nekdanjih pripadnikov, ki žal niso več med nami, a jim izrekamo iskreno zahvalo za njihov trud, požrtvovalnost in pomemben prispevek k dosežkom celjskega bataljona. Poleg tega je del vsebine Viteza namenjen tudi mednarodnim operacijam in misijam, na katerih smo pečat pustili pripadniki in enote celjskega bataljona, ter posameznim sedanjim pomembnejšim nalogam in aktivnostim, ki smo jih oziroma jih v polku izvajamo v tridesetem letu delovanja.

Poudariti je treba, da smo ob razmišljanjih o vsebini tega glasila in sploh o aktivnostih zaznamovanja obletnice ugotovili, da celjski bataljon kljub izredno bogati vojaški zgodovini in tradiciji do zdaj ni imel izbranega in določenega mota enote. Sklenili smo, da je ob trideseti obletnici obstoja in delovanja enote skrajni čas, da ga določimo. Zbrali smo predloge, ki so morali izhajati in poudarjati vojaško tradicijo in zgodovino celjskega bataljona ter seveda vrednote Slovenske vojske. Izbrali smo najustreznejšega, ki tako že zadnjih nekaj mesecev predstavlja naš 20. pehotni polk.

Želim vam prijetno branje o največjih dosežkih, prelomnicah in vtisih našega celjskega bataljona in hkrati zahvala vsem, ki so s svojim prizadevanjem pripomogli k izidu tega glasila, počastitvi tridesete obletnice enote in s tem ohranjanju vojaške tradicije celjskega bataljona. Verjamem, da so tradicija, zgodovina in dosežki celjskega bataljona v dolgi vojaški zgodovini ključni pri zavedanju pomena obstoja in delovanja polka tudi v prihodnosti.

Enkrat vitez, večno v srcu vitez, se pogosto sliši iz ust nekdanjih in sedanjih pripadnikov. Še kako drži in bo držalo tudi v naslednjih tridesetih letih!

Srečno, vztrajno in odločno še naprej, celjski vitezi in celjski bataljon! ■

5

Vtisi nekdanjih poveljnikov

9

Najpomembnejši cikli usposabljanja

22

Koncept enotnega usposabljanja

25

Operacija Odboj

27

Civilno-vojaško sodelovanje

32

Naj ne bodo nikoli pozabljeni

8

Prvi poklicni vitezi

14

Mednarodne operacije in misije

24

Vitezi na taktičnem bojnem streljanju

26

Usposab. in delovanje pogod. rezervne sestave

29

Odlični tudi v športu

33

Vtisi pripadnikov

ZAČETKI BATALJONA

Besedilo: povzeto po glasilu Prava Smer št. 19
Fotografije: osebni arhiv Vojteha Mihevca in arhiv 20. PEHP

Začetki nastajanja celjskega bataljona v novejši zgodovini segajo v pomlad leta 1992, prvo leto po osamosvojitveni vojni. 18. maja 1992 je bila ustanovljena bojna enota moči bataljona. Na začetku je bila podrejena 8. pokrajinskemu štabu Teritorialne obrambe (TO) Zahodnoštajerske pokrajine, pozneje pa preimenovana v 1. pehotni bataljon in tako postala sestavni del 82. brigade Slovenske vojske.

Temeljna naloga bataljona je bila usposabljanje vojakov na služenju vojaškega roka. Prvo usposabljanje, ki je potekalo v treh tematskih fazah, je bilo deloma še izvedeno v Učnem centru Pekre v organizaciji Republiškega štaba za Teritorialno obrambo. Drugo in tretjo fazo pa je že izvedel pehotni bataljon na podlagi koordinacije z 8. pokrajinskim štabom TO.

Spomladi leta 1992 so pripadniki bataljona sodelovali pri urejanju celjske vojašnice in pripravljali dokumente glede življenja in dela v vojašnici. Dežurstvo v vojašnici je bilo vzpostavljeno 22. junija 1992. Ob odprtju obnovljene Vojašnice Celje 19. junija 1992 je bila organizirana slovesnost, na kateri je bil slavnostni govornik takratni minister za obrambo Janez Janša. Minister je ob tej priložnosti prvemu poveljniku vojašnice majorju Vojtehu Mihevcu predal simbolični ključ vojašnice. Vojašnico je slovesno odprl načelnik Republiškega štaba TO general Janez Slapar. Ta dan je bil pozneje izbran za dan celjskega bataljona. ■

VTISI NEKDANJEGA POVELJNIKA VOJTEHA MIHEVCA

Besedilo: Vojteh Mihevc
Fotografija: arhiv 20. PEHP

»Življenje, kakor koli ga preživljaš, je vedno skrivnostno. Trudimo se ga sprejeti takšnega, kakršno je. Razočaranja nas sicer streznijo, vendar dokler imamo upanje, nas čaka prihodnost, in dokler imamo prijatelje, je lepa sedanjost.«

Z uspešnim zaključkom srednje vojaške šole – gimnazije v Ljubljani in nato vojaške akademije v Beogradu in Sarajevu ter zaposlitvijo v takratni JA so se uresničile moje otroške sanje – postal sem »oficir« – častnik. Leta službovanja so tekla, nabirale so se izkušnje, tako pozitivne kot tudi bolj grenke, nato pa je prišlo do nepozabne prelomnice, tako v mojem poklicnem kot tudi v zasebnem življenju. Pisalo se je leto 1991 in z njim povezani dogodki, ki so sledili. Kako naprej? Odgovor je bil samo eden. Vrnitev domov, v Slovenijo, in sodelovanje v sestavah TO/SV pri obrambi domovine. Prelomnica v moji vojaški karieri v TO/SV je bila sprejem dolžnosti poveljnika Bojne enote, pozneje 1./82. pehotnega bataljona v Celju. Zdaj že upokojenemu brigadirju mag. Viktorju Krajncu, takrat poveljniku 8. pokrajinskega štaba TO, se imam zahvaliti, da mi je dal priložnost, da se izkažem.

Osebnostno sem vesel, da sva do današnjih dni ostala dobra prijatelja. Včasih v prijaznem kramljanju obujava začetke najinega sodelovanja. Tudi on v tistem času, čeprav prekaljeni pripadnik TO, ni imel lahke naloge, ko je še med prenovo vojašnice Celje dobil nalogo formirati bojno enoto. In smo jo formirali. Pa se vrnimo malo v preteklost. Obnovljeno vojašnico Celje smo uradno odprli 19. junija 1992. Seveda smo že prej izvedli vsa potrebna vojaška strokovna in druga usposabljanja stalne sestave, torej pripadnikov, ki smo potem dolga leta usposabljali pripadnike na služenju vojaškega roka. V pripravah smo v prvi polovici leta 1992 sodelovali pri urejanju prostorov in okolice ter pri aktivnostih, ki so morale biti postorjene pred uradnim začetkom usposabljanja. Na to obdobje sem še posebno ponosen. Nobenemu pripadniku ni padlo na pamet, da bi imel pomislek, ali je to njegovo delo ali ne. Osebnostno ocenjujem, da smo bili vseskozi enoten in odličen kolektiv.

Pripadnikom stalne sestave, vsaj večini, delo v enoti ni pomenilo le službe, temveč nekaj več. Z odgovornostjo lahko trdim, da je bilo to nekaj več kot služba, način obnašanja in življenja. V takem vzdušju smo gradili in dograjevali kolektiv skozi prijateljske odnose. Kljub temu avtoriteta poveljniškega kadra ni bila vprašljiva. Posledično smo dosegali tudi primerne rezultate, ki so temeljili na visokih standardih vojaškega strokovnega znanja in usposobljenosti. Seveda vedno ni šlo vse gladko. Kot sem že omenil, je v dobrem kolektivu vse to

lahko premagljivo. Beseda problem v naši sredini ni bila ravno domača. Raje smo uporabljali besedo izzivi, ki smo jih tudi uspešno premagovali. Zanimarjali nismo niti športnih aktivnosti, še več, igrali smo košarko v dežju, nogomet v polmetrskem snegu in še veliko tega bi se našlo. Bili smo ena velika družina.

Dolžnost poveljnika bataljona v TO/SV sem opravljal štiri leta in deset mesecev. V času mojega poveljevanja se je v enoti zvrstilo petnajst generacij vojakov. Zanimivo dejstvo je, da so dolžnosti poveljnikov opravljali ljudje, pripadniki, ki so bili zaposleni. Njihova zavzetost, motiviranost in visoka stopnja usposobljenosti so bile vsekakor eden od osnovnih pogojev za doseganje odličnih rezultatov. Vsako jutro je bilo prav zanimivo pogledati vojašnično dvorišče, ki je bilo v veliki meri »polno«. Postrojeno poveljstvo, enote, vozila in pripomočki, ki so nam zagotavljali kakovostno izvedbo usposabljanja. Pregledi, usmeritve, pojasnila, usposabljanja so bili zanimiva stalnica vojaškega življenja. Na bližnjih pa tudi bolj oddaljenih vadiščih ter streliščih smo izvajali in po večini uspešno izvedli številne vaje: oddelčne, vodne, četne in tudi bataljonske. Zelo rutinirano, vendar ne neprofesionalno smo izvajali streljanja na različnih stopnjah, od posamičnih z osebno in kolektivno oborožitvijo do taktičnih vaj z bojnim streljanjem, predvsem TVBS z oddelkom. Sodelovali smo na vajah v različnih regijah naše prelepe domovine. Vseskozi smo imeli prijazen odnos do narave in korektno sodelovanje z lastniki zemljišč. Posledično na terenu tudi po tej strani nismo imeli neželenih dogodkov. Zelo zanimiva so bila premična taborjenja, ki so bila praviloma krona našega usposabljanja.

Pri vsakdanjiku vsekakor ne smemo pozabiti naših pridnih pripadnikov, ki so nam zagotavljali materialna sredstva za izvedbo vseh aktivnosti in osnovne, včasih nadstandardne življenjske razmere: nastanitev, prehrano, vzdrževanje in drugo, torej naših logistov. Osebnostno ocenjujem, da so številni vojaki po odsluženju vojaškega roka z grenkobo in žalostjo zapustili svoje prijatelje, kolektive in slekli vojaško suknjo.

Ponosen sem, da sem bil prvi poveljnik celjskega bataljona, zdaj upokojeni častnik SV in tudi aktivni član Zveze veteranov vojne za Slovenijo.

Srečno, vitezi, še naprej! ■

NAJLEPŠE JE BITI POVELJNIK V DOMAČEM KRAJU

Besedilo: Boštjan Baš
Fotografiji: Bruno Toič in arhiv 20. PEHP

Čas, preživet med celjskimi vitezi, ima prav gotovo posebno mesto v moji vojaški karieri. Nekaj posebnega je biti poveljnik bataljona in vojašnice v domačem kraju.

Vstop v vrste celjskih viteзов je sovpadal z odhodom TF Grof na misijo v Kfor. Ekipa, ki je ostala na matični lokaciji v Celju, je bila maloštevilna, a izjemno motivirana in učinkovita. Posebnost je bila prav gotovo ekipni duh, ki se je kazal tudi med igranjem hokeja v večnamenski dvorani, kar je postala prava jutranja rutina. Igrali so ga tudi pripadniki, ki so se drugače redko udeleževali jutranje športne vadbe. Pokazalo se je, da nas je igranje hokeja izredno povežalo in nas naredilo odporne proti vsem izzivom, ki so nas čakali pri vsakodnevnem delu. Tudi sicer smo veliko pozornosti posvečali graditvi kohezije enote skozi športne aktivnosti in posledično smo zmagovali na prvenstvih Slovenske vojske.

Petletno obdobje delovanja v Celju mi je ostalo v spominu predvsem po tem, da smo z bataljonom veliko časa preživeli na vadiščih in streliščih v JMRC v Nemčiji. Vrhunec je prav gotovo doseglo doseganje končnih operativnih zmogljivosti bataljona, ko smo v okviru ameriške 173. Airborne Brigade sodelovali na eni največjih vaj Nata v Evropi. Na vaji je Slovenska vojska prvič delovala v vseh vrstah operacij, pri čemer je sodelovalo 650 pripadnikov in več kot sto vozil.

Prednostna naloga bataljona je bila prava kontingentov na misije v Afganistanu, Libanonu in na Kosovu. V mirovnih operacijah in na misijah so se celjski vitezi vedno proslavili kot visoko profesionalni in zaupanja vredni posamezniki, kar potrjujejo tudi številne zahvale in pohvale visokih vojaških in političnih predstavnikov doma in v tujini. Obdobje mojega poveljevanja celjskemu bataljonu je zaznamovalo dvostransko sodelovanje z Nacionalno gardo Kolorada, s katero smo se urili v štabnem procesu dela in drugih taktičnih postopkih, skupaj pa smo izvedli tudi usposabljanje v gorskem bojevanju na vaji Mountain Strike. V tem času smo imeli v Celju vrhunsko usposobljen izvidniški vod, ki je bil zaščitni znak enote. Na izvidnike smo bili izjemno ponosni in jim zato namenili tudi poseben status v enoti.

Pomemben pečat je enota pustila tudi v lokalnem okolju, v katerem smo uspešno izvedli številne projekte na področju civilno-vojaškega sodelovanja. Lepo se je ozreti na preživeto obdobje med celjskimi vitezi ob spoznanju, da so se nekateri projekti ohranili oziroma so bili skozi leta še nadgrajeni in izpopolnjeni.

Vse najboljše, celjski vitezi. ■

VTISI NEKDANJEGA POVELJNIKA BOŠTJANA MOČNIKA

Besedilo: Boštjan Močnik

Fotografije: osebni arhiv Boštjana Močnika in Bruno Toič

Celjski vojaki 87. pešpolka so do začetka prve svetovne vojne sodelovali le v mirovnih operacijah (Kreta, Skadar). Ob izbruhu prve svetovne vojne pa so se posamezni bataljoni polka bojevali na tirolskem in balkanskem bojišču, v Galiciji, Karpatih, na Doberdobu, pa tudi soški fronti. Tu so predstavljali glavnino obrambne linije na Škabrijelu v 11. soški ofenzivi. Škabrijel so obranili kljub velikim izgubam. Ta boj je avstrijska stran prepoznala kot najhujši, kar jih je kdaj bojevala vojaška enota. Za to so prejeli tudi najvišje odlikovanje.

Zgodovinski utrinek potrjuje bogato vojaško tradicijo in odličnost vojaške enote. Od osamosvojitve pred tremi desetletji se je vojaški ustroj v celjski vojašnici nenehno preoblikoval. Odgovornost za usposabljanje 23 generacij nabornikov se je leta 2003 preusmerila na oblikovanje poklicnega bataljona in razporeditev pod 1. brigado Slovenske vojske. Sledila sta desetletje popolnjevanja čet bataljona in nenehna vpetost delovanja v številnih MOM. Številna leta kakovostnih urjenj doma in v tujini ter namenskega kariernega razvoja vojakov, podčastnikov in častnikov so 20. pehotni polk privedla do točke, ko je uspešno opravil preverjanje bataljonske bojne skupine 72. brigade po metodologiji CREVAL v letu 2014.

Za to enoto je danes značilno tudi to, da uspešno neguje tri desetletja staro vpetost kakovostnega sodelovanja s civilnim okoljem. Sprejetost vojaške enote je skozi vsa leta na zavidljivi ravni. To potrjuje več kot stoletje uspešnega sobivanja vojske na Celjskem. Slovenska vojska kot tudi celjski polk se bosta prilagajala izzivom časa, ki je pred nami. Tako kot pretekla tri desetletja boste celjski vitezi zgled tudi v prihodnje. ■

PRVI POKLICNI VITEZI

Besedilo: Srečko Skočir

Fotografiji: osebni arhiv Srečka Skočirja

Danes že daljno leto 2002 je bilo za celjske viteze in takratni 182. pehotni bataljon prelomno v veliko pogledih, zlasti zato, ker smo takrat v naše vrste sprejeli prve kandidate za poklicne vojake. Prvih osem kandidatov za poklicne vojake, ki so predstavljali temelj začetka poklicne vojske v Celjski vojašnici.

Danes so to po večini podčastniki Slovenske vojske, ki odgovorno prenašajo znanje in izkušnje po različnih enotah Slovenske vojske, med njimi tudi v 20. pehotni polk. Skrb za njihovo usposabljanje sta takrat prevzela višji vodnik Uroš Gornik in višji vodnik Matej Trafela.

Prvi kandidati, ki so predstavljali izziv tudi za vse nas inštruktorje iz takratnega 182. bataljona, so bili Matej Mavrovič, Mirko Tintor, Denis Šimac, Mateja Mencingar, Denis Sobiech, Robert Lovrec, Robert Pongračič in Bojan Lunežnik. To je bilo leto, ko je tudi v Celju zadišalo po poklicni vojski.

V nadaljnjih mesecih leta 2002 in prvi polovici leta 2003 je inštruktorje 182. in 10. bataljona 1. brigade čakalo težko in odgovorno delo, saj smo bili v celoti predani nalogi usposabljanja novih kandidatov v celjski vojašnici. Kandidati so morali skozi vrsto osebnih preizkušenj. Že sama odločitev postati poklicni pripadnik Slovenske vojske je od njih zahtevala trdno voljo in prepričanje. Poleg te odločitve pa se je bilo treba prebiti skozi pettedenski intenzivni program usposabljanja in trdega dela ter tako usvojiti vse praktične veščine z minimalnim 80-odstotnim uspehom, da so bili usposobljeni in pripravljeni za nadaljnje delo v Slovenski vojski.

V nasprotnem je pomenilo zgolj delno usposobljenost ali neusposobljenost in morali so ponovno na začetek, torej na osnovno usposabljanje. To je bilo usposabljanje velikega osebnega odrekanja, neverjetne jeklene volje in včasih tudi kakšne solze v očeh kandidatov po bližnjih poligonih Ljubečne, Šmarjete in strelišča Apače. Bil je čas zgodnjih jutranjih ur začetkov usposabljanja in nočnega časa, ko so se kandidati vračali v vojašnico blatni, utrujeni, pa vendar z neverjetno motivacijo iz kandidatov postati poklicni vojaki Slovenske vojske. Morali so obvladovati tematike preživetja na bojišču in osnovnih vojaških veščin, med njimi poznavanje RKBO-zaščite, način komuniciranja in sredstev zvez, osnovne taktične postopke posameznika, streljanje z osebno oborožitvijo, prvo pomoč na bojišču in

osnovne naloge inženirstva, med njimi zlasti izdelavo zaklonilnika in maskiranje.

Poleg vojaškega strokovnega znanja pa so se kandidati učili timskega dela in zavedanja, da je zraven njih vedno tudi njihov soborec, saj so vse postopke izvajali vedno in povsod v parih. Preprosto smo jih naučili, da v vojski individualizem ali besedi »samo jaz« ne obstaja.

V petek, 14. marca 2003, pa smo se na proslavi v celjski vojašnici dokončno poslovili od usposabljanja kandidatov. Poveljnik 1. brigade polkovnik Branimir Furlan je v sklepnem nagovoru izrazil svoj ponos, da smo z izkušnjami in metodami izvajalcev usposabljanja postopno oblikovali temelj takšne vojske, ki se po izurjenosti lahko postavi ob bok vojskam razvitih držav članic Nata.

Usposabljanje novo zaposlenih kandidatov za poklicne vojake se je namreč preselilo v vojašnico Vipava. Častniki in podčastniki pa smo postopoma gradili novo enoto. Enoto, ki se je pozneje poimenovala 20. motorizirani bataljon, leta 2013 pa smo celjski vitezi dokončno postali 20. pehotni polk, kar smo še danes.

Z zvezdami na ščitu, častno za domovino! ■

VEČNACIONALNE SILE KOPENSKE VOJSKE IN BOJNA SKUPINA EVROPSKE UNIJE

Besedilo: Andrej Krivec
Fotografiji: arhiv 20. PEHP

Celjski bataljon je ob vseh vzponih in zaupanih zahtevnih nalogah postal prva enota Slovenske vojske, ki je sodelovala v bojni skupini Evropske unije, t. i. *European Battle Group* (EUBG). Začetki delovanja v evropski bojni skupini segajo v leto 2001, ko je 20. motorizirani bataljon kot prva enota Slovenske vojske začel priprave na sodelovanje v okviru večnacionalnih sil kopenske vojske (VSKV) oziroma *Multi-national Land Force* (MLF).

Za začetek MLF se šteje 14. november 1997, ko so ministri za obrambo Italije, Slovenije in Madžarske v Budimpešti podpisali »Deklaracijo o nameri ustanovitve VSVK«, dve leti pozneje (7. aprila 2000) pa so vsi trije parlamenti sporazum tudi ratificirali. Petega septembra 2001 je nato začelo delovati mirnodobno poveljstvo MLF s sedežem v Vidmu v Italiji, ko so v štab italijanske brigade Julia (nosilna enota) prišli prvi slovenski in madžarski častniki. Uradna ustanovitev poveljstva je potekala 29. novembra istega leta, 10. januarja 2002 pa je bila izvedena prva poveljniška konferenca, s čimer so se začela operativno načrtovanje in skupna usposabljanja.

MLF je bila v času angažiranja 20. motoriziranega bataljona brigadne sestave, Italija kot nosilna država je z brigado Julia prispevala oklepno-mehanizirani polk, artilerijski in logistični bataljon ter inženirsko četo, Slovenija in Madžarska pa vsaka po en motoriziran bataljon, vod vojaške policije ter nacionalni podporni element. Celotna brigada je štela približno 4000 pripadnikov, vključujoč torej 20. motorizirani bataljon kot prvo enoto Slovenske vojske, ki je sodelovala v okviru večnacionalnih sil kopenske vojske.

20. motorizirani bataljon je maja 2002 prvič sodeloval na mednarodni vojaški vaji MLF *Flying Arrow* 2002 v Italiji, ki je bila hkrati predpriprava za še večjo mednarodno vajo *Clever Ferret* 2002 v Italiji v novembru 2002. Bataljon je nato uspešno sodeloval tudi na mednarodni vojaški vaji *Clever Ferret* 03 maja 2003 v Varpaloti na Madžarskem, kjer je bil v tujino napoten tudi največji kontingent Slovenske vojske do tedaj. Maja 2005 je bataljon ponovno sodeloval na vaji *Clever Ferret* 2005, tokrat v Sloveniji na OSVAD Poček.

Evropska unija je leta 2004 napovedala, da bo do leta 2007 oblikovala operativno-taktične bojne skupine (EUBG), s katerimi bo sposobna

izvajati operacije hitrega posredovanja na kriznih žariščih, oddaljenih od Bruslja do 6000 kilometrov. Septembra 2004 so ministri za obrambo Slovenije, Madžarske in Italije podpisali pismo o nameri za oblikovanje bojne skupine EU, ki je bila ena izmed 15 bojnih skupin, kolikor so jih oblikovale države članice Evropske unije. EUBG so oblikovali iz MLF, ki so bile prav tako sposobne izvajati operacije v podporo miru v okviru peterburških nalog, vključno z bojnimi nalogami.

V EUBG je bilo okoli 2600 pripadnikov, in sicer 200 pripadnikov Slovenske vojske, 250 pripadnikov madžarske vojske, glavnino pa so sestavljali pripadniki italijanske vojske. Bojna skupina je bila torej velikosti brigade, v njeni sestavi so bile enote kopenske vojske, letalstva in mornarice.

Slovenska vojska je v bojno skupino EU prispevala trinajst pripadnikov iz različnih enot in poveljstev Slovenske vojske (v poveljstvo bojne skupine), pet častnikov in podčastnikov iz 20. motoriziranega bataljona (v poveljstvo večnacionalnega polka), sto enaindvajset pripadnikov 1. motorizirane čete 20. motoriziranega bataljona (v večnacionalni polk), štirideset pripadnikov poveljniško-logistične čete 20. motoriziranega bataljona (v večnacionalno logistično četo), tri pripadnike vojaške policije iz 17. bataljona vojaške policije in nacionalni podporni element, sestavljen iz pripadnikov Poveljstva za podporo.

Glavni del EUBG je predstavljal večnacionalni polk, v katerem so bile tri manevrske čete, in sicer motorizirana četa 20. motoriziranega bataljona, pehotna madžarska četa in gorska četa italijanske vojske. V sestavi polka so bili še minometna četa, protioklepna četa, vod zvez in izvidniški vod, kar je zagotavljala italijanska vojska. Logistična četa je bila večnacionalne sestave in je zagotavljala oskrbo poveljstvu polka ter vsem četam, ne glede na nacionalno pripadnost.

V sestavi EUBG so bili še artilerijska, protiletalska, inženirska, obveščevalno-izvidniška enota, enota za telekomunikacijo, RKBO- in logistična enota ter strateški elementi, torej letalstvo, mornarica in specialna enota.

Podpolkovnik Ivan Zore, vodja predstavništva Slovenske vojske pri MLF in hkrati vodja slovenskega kontingenta, je v bojni skupini opravljal dolžnost namestnika načelnika štaba. V izjavi za novinarje je zelo nazorno predstavil povezanost MLF in EUBG ter 20. MOTB kot nosilne enote SV: »Ta bojna skupina EU je poimenovana MLF EUBG, torej *Multinational Land Force European Battle Group*, in sicer zato, ker je sestavljena iz enot, ki prihajajo iz MLF. Pri vzpostavitvi te enote so bile uporabljene vse izkušnje iz dosedanjih usposabljanj in obeh udeležb MLF v operaciji *Joint Enterprise* na Kosovu. Iz MLF izhaja poveljstvo, vendar je v bojni skupini EU nekoliko manjše, manjša pa je tudi osnovna enota polk. V sestavi MLF so namreč trije nacionalni pehotni bataljoni, v polk pa so vključene tri enonacionalne čete. Slovenija prispeva v MLF enote 20. MOTB, prav tako se je odločila, da enote 20. MOTB sodelujejo tudi v bojni skupini EU.« Poveljnik bojne skupine je bil brigadni general Claudio Mora, saj je Italija prispevala največ enot tako v MLF kot tudi v EUBG.

Priprave za evropske odzivne sile EUBG so se začele konec leta 2005 z načrtovalnimi skupinami na ravni polka in brigade. Ključno je bilo predvsem poenotiti standardne operativne in taktične postopke, pri čemer smo pripadniki 20. motoriziranega bataljona tako bistveno prispevali k poenotenju teh postopkov, da je ime poznejše mednarodne vaje vsebovalo tudi viteze (*Apocalypse Knights*)!

V fazi usposabljanja so enote celjskega bataljona najprej izvedle šestmesečno nacionalno usposabljanje. Jedro prispevka Slovenske vojske v večnacionalni polk EUBG je sestavljala 1. motorizirana četa. Ta je skupaj z logističnim elementom poveljniško-logistične čete oktobra 2006 dosegla končne operativne zmogljivosti v okviru nacionalnega preverjanja. Večnacionalni polk EUBG pa je dosegel polno operativno zmogljivost na mednarodni vaji *Apocalypse Knights 06* novembra 2006 v Italiji. Pred tem je bila uspešno izvedena še računalniško podprta vaja polka *Orione 07* v Italiji. Usposabljanje celotne EUBG pa se je uspešno končalo z vajo v Italiji, *European Wind 07* junija 2007, na kateri je mednarodna ocenjevalna skupina po Natovih standardih ocenila delovanje celotne bojne skupine. EUBG je na tej vaji dosegla končne operativne zmogljivosti in s 1. julijem prešla v čas pripravljenosti za delovanje za šest mesecev.

Pripadniki in enote 20. motoriziranega bataljona, ki smo sodelovali v EUBG, v času pripravljenosti za delovanje sicer nismo bili napoteni v operacijo kriznega odzivanja in posredovanja na kriznih žariščih. Pridobljene izkušnje in predvsem visoko stopnjo usposobljenosti ter motiviranosti, pridobljene v okviru cikla EUBG, pa smo odločno prikazali na misiji na Kosovu, najprej kot del bojne skupine Grof leta 2008 in pozneje v preostalih mednarodnih operacijah in na misijah 20. motoriziranega bataljona. ■

LAHKA BATALJONSKA BOJNA SKUPINA

Besedilo: Jure Kovač

Fotografiji: Robert Cotič in JRMČ Hohenfels (Revija SV, nov. 2011)

Oktobra 2011 je 20. motorizirani bataljon dosegel enega večjih mejnikov v svoji zgodovini, in sicer je dosegel končne operativne zmogljivosti lahke bataljonske bojne skupine (LBBSk). Enota je bila usposobljena za delovanje v vseh vrstah operacij, od obrambnih do ofenzivnih ter stabilizacijskih in podpornih delovanj.

Pot do tega cilja se je začela v letu 2008, ko je poveljevanje v bataljonu prevzel major Boštjan Baš, ki mu je bila zaupana naloga izgradnje LBBSk. Bataljon je začel usposabljanje na različnih ravneh. Organizirala so se različna usposabljanja in vaje. Pri tem je 20. motorizirani bataljon veliko sodeloval s pripadniki ameriške vojske. Eno izmed sodelovanj je bilo usposabljanje pripadnikov poveljstva bataljona maja 2011. Ob podpori inštruktorjev nacionalne garde iz Kolorada so izvedli usposabljanje poveljstva iz postopkov štabnega dela in priprave dokumentov za delovanje bataljona ter urili različne postopke bojnega delovanja v taktično-operativnem centru. To usposabljanje in sodelovanje z ameriško vojsko je bilo zelo koristno, saj so Američani imeli veliko izkušenj iz delovanj v operacijah v Iraku in Afganistanu.

Usposabljanju poveljstva je junija sledilo skupno usposabljanje enote in ameriške vojske do ravni motorizirane čete na vadišču Poček. V sodelovanju s Centrom za združeno usposabljanje so bile enote opremljene s simulacijskim sistemom SAAB, ki je urjenje čim bolj približal resničnim razmeram. V nadaljevanju so se postavili vsi logistični elementi in preverilo se je njihovo delovanje. Postavila sta se osnovno poveljniško mesto s taktično-operativnim centrom in izpostavljenost poveljniško mesto. V sklopu tega sta končne operativne zmogljivosti preverila in dosegla minometna četa in protiklepni vod s sistemom Spike.

Med 3. in 27. oktobrom 2011 je bataljon na vaji *Silver Shield* v nemškem Hohenfelsu sklenil usposabljanje in priprave ter dosegel končne operativne zmogljivosti za LBBSk. Pod vodstvom ameriške kopenske vojske v Evropi (*US Army Europe*) je potekala mednarodna vaja enot članic Nata. Vaja je bila na brigadni ravni, sodelovalo pa je 7000 udeležencev zavezniških vojsk. Slovenska vojska je sodelovala s približno 650 pripadniki. Poleg pripadnikov 20. motoriziranega bataljona so sodelovali pripadniki 670. logističnega bataljona, 17. bataljona vojaške policije, 14. inženirskega bataljona in 460. artilerijskega bataljona. Vaja je obsegala vse vrste operacij, od obrambnih do ofenzivnih, stabilizacijskih in podpornih. Do takrat je bila to ena večjih dvostranskih vaj Nata v Evropi.

Celjski bataljon je bil v sklopu vaje vključen v zračnodesantno brigado. To so sestavljali dve padalski bojni skupini, izvidniški bataljon, artilerijski bataljon, bataljon za bojno podporo, logistični bataljon, podporo iz zraka pa je zagotavljal helikopterski bataljon. V sklopu te vaje je 460. artilerijski bataljon v vojaški bazi Grafenwohr prvič v zgodovini SV streljal zunaj naših meja.

20. motorizirani bataljon je po uspešno končani vaji dosegel končne operativne zmogljivosti. Bil je nosilna enota lahke bataljonske bojne skupine Slovenske vojske vse do preoblikovanja leta 2013. Enote bataljona so bile napotene na različne naloge in so uspešno delovale na misijah na Kosovu, v Afganistanu in Libanonu. ■

MOTORIZIRANA BATALJONSKA BOJNA SKUPINA

Besedilo: Marko Stopar

Fotografije: Dušan Petrovič (Revija SV, nov. 2014), Bruno Toič in Jure Sonjak

Celjski bataljon se je ob preoblikovanju Slovenske vojske leta 2013 preimenoval v 20. pehotni polk in bil določen za nosilno enoto za pripravo motorizirane bataljonske bojne skupine (MotBBSk). Poveljevanje je prevzel major Boštjan Močnik, MotBBSk pa je bila v letih 2013 in 2014 ena od bistvenih nalog celotne Slovenske vojske, zlasti 72. brigade. 20. pehotni polk je v sklopu MotBBSk formiral večji del poveljstva, prispeval tri manevrske čete in izvidniški vod. Module bojne in logistične podpore pa so popolnjevale tudi druge enote SV. MotBBSk je izvedla zahteven 18-mesečni cikel intenzivnega usposabljanja, od ravni posameznika do oddelka, voda, čete in bataljona, z namenom kakovostne priprave na preverjanje končnih operativnih zmogljivosti po Natovi metodi *Combat Readiness Evaluation* (CREVAL).

Eden izmed prvih mejnikov priprav na preverjanje končne operativne zmogljivosti (KOZ) MotBBSk je bilo preverjanje usposobljenosti oddelkov, ki je potekalo od 21. oktobra do 15. novembra 2013 v okolici Sevnice in Radeč. Način izvedbe preverjanja je nakazal motiviranost in odločnost enote, da na najbolj kakovosten način pripravi enote za doseg končnega cilja, ki je bil ocena bojno pripravljen (angl. *combat ready*).

Oddelčno preverjanje, ki je obsegalo delovanje pripadnikov v vlogi klasičnih lahkih pehotnih oddelkov, je uspešno opravilo 23 oddelkov. Preverjanje se je začelo z izdajo ukaza poveljnika oddelka. Sledil je premik s tovornim vozilom do kraja, kjer je oddelk prečkal reko Savo z gumijastimi čolni. Sledila je 22 kilometrov dolga patrulja, kjer so morali oddelki večkrat odgovoriti na stik z nasprotnikom, prenočiti v patruljni bazi, oskrbeti ranjenega vojaka in dati zahtevek za medicinsko evakuacijo (MEDEVAC) ter zagotoviti zavarovanje na kraju za pristanek helikopterja SV, s katerim so se premaknili na območje izvedbe taktične vaje z bojnim streljanjem.

Tretji dan se je odgovornost preverjanja usposobljenosti oddelka prenesla na poveljnika čete, ki je z oddelkom izvedel taktično vajo z bojnim streljanjem na osrednjem vadišču SV (OSVAD) Poček. V sklopu oddelčne faze je sledilo še februarsko preverjanje pripravljenosti za opravljanje nalog s pomočjo lahkih kolesnih oklepni vozil Valuk.

Zaradi izredne dobre usposobljenosti oddelkov je bil prehod na vodno fazo preprostejši. Ta se je končala s preverjanjem usposobljenosti motoriziranih vodov MotBBSk med 7. in 11. aprilom 2014 na OSVAD Poček. Preverjanje je potekalo v obliki taktične vaje z bojnim streljanjem. Vaja je potekala v simuliranih resničnih bojnih razmerah. Posebna pozornost je bila posvečena načrtovanju in izvedbi sobojevanja z drugimi enotami SV. Z uspešnim preverjanjem usposobljenosti vodov so manevrske enote MotBBSk prešle na četrto raven usposabljanja.

Ključni dogodek priprav pa je bila nedvomno udeležba glavnine MotBBSk na mednarodni vojaški vaji *Saber Junction 14* (MVV SJ 14). Vaja je potekala med 22. avgustom in 13. septembrom 2014 na območju Večnacionalnega združenega centra za usposabljanje (angl. *Joint Multinational Readiness Center – JMRC*) v Hohenfelsu v Nemčiji. Na njej je sodelovalo več kot 5800 pripadnikov iz 13 članic Nata in štirih partnerskih držav. Slovenska vojska je v JMRC napotila več kot 500 pripadnikov in 130 vozil, z glavnino 20. pehotnega polka kot nosilno enoto. Glavni cilj vaje je bila uspešna izvedba preverjanja KOZ za poveljstvo MotBBSk, motorizirane čete in določene module. Koncept je predvideval popolno integracijo bojne skupine v sestavo zavezniških sil in urjenje v vseh oblikah delovanja. Med ofenzivnim delovanjem so pripadniki urili premik v stik in načrtovani napad, v defenzivnem delovanju pa postopke zadrževanja, zavarovanje območja in obrambo območja.

Prvih nekaj dni je bilo namenjeno situacijskemu terenskemu usposabljanju (angl. *Situational Training Exercise – STX*) z uporabo laserskega sistema Miles, ki je omogočal urjenje v resničnih razmerah. Nato se je MotBBSk premaknila v izpostavljeno operativno bazo in tako začela dvostransko taktično vajo (angl. *Field Training Exercise – FTX*), na kateri je potekalo desetdnevno nepretrgano delovanje v resničnih taktičnih razmerah. Taktična vaja je pokazala, da je enota odlično usposobljena in priprav-

ljena na zaključno preverjanje. Sklepno dejanje certifikacije MotBBSk pa je potekalo od 10. do 14. novembra 2014 na vadišču Apače ter posameznih civilnih zemljiščih v vzhodni Sloveniji, ko se je izvedlo preverjanje doseganja končnih operativnih zmogljivosti MotBBSk po metodi CREVAL.

Uspešno končano preverjanje, ki so ga izvajali tudi ocenjevalci iz Nata, je potrdilo, da je bila enota sposobna opravljati naloge samostojno ali biti integrirana v višjo enoto zavezništva. Vsekakor je bil dosežen eden pomembnejših ciljev, in sicer oblikovanje ustrezno popolnjene in usposobljene taktične enote, namenjene izvajanju ofenzivnih, stabilizacijskih, defenzivnih, podpornih in predhodnih načinov delovanja v vseh razmerah.

Ocena enote po metodi CREVAL kot *combat ready* je zagotovo eden največjih dosežkov celjskega polka v njegovi novejši zgodovini. Enote polka oziroma MotBBSk in njegovi pripadniki so v naslednjih letih uspešno sodelovali v mednarodnih operacijah in na misijah ter se izkazali kot visoko usposobljeni in motivirani pripadniki. ■

MEDNARODNE OPERACIJE IN MISIJE CELJSKEGA BATALJONA

Leta 2022 Slovenija praznuje 25. obletnico prve napotitve pripadnic in pripadnikov Slovenske vojske v mednarodne operacije in na misije (MOM). 14. maja 1997 je na mednarodno misijo Alba v Albanijo odšel 21-članski kontingent pripadnikov SV, ki je po določitvi Vlade RS zagotavljal medicinsko oskrbo na misiji pod okriljem OZN in OVSE. Do danes so bili pripadnice in pripadniki SV na naloge v službi miru napoteni več kot 14.300-krat. K temu uspehu je veliko prispeval tudi celjski bataljon, ki je v različne MOM pod prisotnostjo zveze Nato, Evropske unije in Organizacije združenih narodov (OZN) svoje pripadnike napotil več kot 2600-krat. Z enoto pa je bataljon prvič sodeloval v MOM leta 2005, ko je bila na operacijo Althea v Bosni in Hercegovini napotena 1. motorizirana četa 20. MOTB s 117 pripadniki.

LEGENDA:

NTM-I (NATO Training Mission Iraq) – misija, vzpostavljena na podlagi resolucije VS ZN 1546

ALTHEA EUFOR (European Union Force Bosnia and Herzegovina) – sile za vojaški nadzor implementacije Daytonskega sporazuma

SFOR (Stabilisation Force) – Natova vojaška misija v Bosni in Hercegovini, ki je delovala pod mandatom OZN v obdobju 1996–2004

KFOR (Kosovo Forces) – oborožene sile pod poveljstvom Nata za zagotovitev varnosti in miru na Kosovu

ISAF (International Security Assistance Force) – mednarodne vojaške sile pod pristojnostjo ZN za podporo pri vzpostavitvi afganistanske vlade in institucij

RSM (Operation Resolute Support) – je bila večnacionalna misija pod vodstvom Nata v Afganistanu. Začela se je kot naslednica Mednarodnih varnostnih sil za pomoč

UNIFIL (United Nations Interim Force in Lebanon) – mirovna misija OZN, ustanovljena 1978, na podlagi resolucij VS ZN 425 in 426 za potrditev umika izraelskih sil iz Libanona

eFP (Enhanced Forward Presence) – okrepljena prednja prisotnost – vojaške sile Nata, ki so nameščene na območju Poljske, Litve, Latvije in Estonije

Viri:

- Kronika 1. pehotnega bataljona 82. brigade (zavedeno pod številko 022-01-1/00-15)
- Kronika 182. pehotnega bataljona SV (zavedeno pod številko 022-01-1/01-83)
- Kronika 20. MOTB
- Kronika 20. PEHP

SFOR IN EUFOR ALTHEA

Besedilo: Robert Mikolič
Fotografija: osebni arhiv Roberta Mikoliča

Predsedniki Bosne in Hercegovine, Hrvaške in Srbije so novembra 1995 podpisali mirovni sporazum (t. i. Daytonski sporazum) o končanju vojne v Bosni in Hercegovini. Po konfliktu v Bosni je mednarodna skupnost na to območje napotila mednarodne sile Nata, ki so opravljale naloge v operaciji *Joint Forge* v okviru Sforja (angl. *Stabilization Force*).

Celjski vitezi so na misiji v Bosni in Hercegovini začeli aktivno sodelovati leta 1999 v enoti MSU (večnacionalna specializirana enota) v sestavi vojaške policije, ki je bila pod okriljem Sforja. MSU je vseboval okoli šesto pripadnikov iz Avstrije, Madžarske, Italije, Romunije in Slovenije. Njihove naloge so bile prispevati k zagotavljanju varnosti, opravljanje nalog preprečevanja civilnih nemirov, podpiranje lokalne policije, zbiranje informacij, zagotavljanje zmogljivosti rezervnih sil in podpiranje vojaške prisotnosti. Sfor je deloval do leta 2004 in do takrat se je misije udeležilo 24 pripadnikov 20. motoriziranega bataljona.

Drugega decembra 2004 je Nato končal misijo Sfor, del nalog pa je prevzel Eufor (angl. *European Union Force*) v operaciji Althea. V tej operaciji je 1. motorizirana četa 20. motoriziranega bataljona sodelovala med 15. januarjem 2005 in 15. julijem 2005.

Kontingent 20. MOTB s 119 pripadniki je opravljal izvidniške naloge za poveljstvo večnacionalnih namenskih sil Sever (angl. *Multi-national Task Force – North – MNTF-N*) v sklopu mednarodne mirovne operacije Eufor Althea. Ta je bila nastanjena v vojaški bazi *Eagle Base Camp* v predmestju Tuzle.

Izvidniška četa je delovala v severnem sektorju Bosne in Hercegovine. Območje odgovornosti je obsegalo tam živeči entiteti, in sicer območje Republike Srbske ter Federacije Bosne in Hercegovine, kjer je živelo pretežno muslimansko prebivalstvo. Pripadniki so s prebivalci imeli zelo korektne stike in profesionalen odnos. Na terenu so zbirali informacije, preverjali nezakonite mejne prehode in podpirali lokalno policijo pri odkrivanju kriminalnih dejanj. Kot izvidniška četa, skladno z usmeritvami in navodili sektorja za obveščevalne zadeve, so pripadniki zbirali informacije na terenu iz različnih virov za potrebe poveljstva MNTF-N. Tako so zagotavljali stalen pregled in nadzor nad dogajanjem na območju odgovornosti, odvracali morebitne grožnje in pre-

prečevali nezakonite oblike delovanja, ki so bile takrat ena od bistvenih težav. S stalno navzočnostjo so pripadniki čete namreč onemogočali prosto delovanje kriminalnih združb. Poleg izvidovanja terena, prometnic, poti in mostov so pri lokalnem prebivalstvu zbirali informacije o nekaterih vprašanih. Pri svojem delu so sodelovali tudi z lokalnimi oblastmi, carinsko službo, obmejno policijo in lokalnimi policisti.

Medijsko zelo odmevna je bila tudi reševalna akcija, v kateri so pripadniki prvega izvidniškega voda med vračanjem s patrulje ponoči v vasi Pelagićevo naleteli na prometno nesrečo in nesebično pomagali nezavestnemu vozniku, ki je zaradi prevelike hitrosti zapeljal s ceste, na območju polnem protipehotnih min in se pri tem huje poškodoval. Poškodovanega voznika so oskrbeli in odpeljali v lokalno bolnišnico. Za njegovo hčerko, ki je bila premražena in je v šoku obupano klicala pomoč, pa vzpostavili stik z lokalno policijo, ki je deklico odpeljala domov.

Vojaška baza *Eagle Base Camp*, ki so jo vodili Finci in kjer so bili nameščeni vsi slovenski vojaki, je bila urejena in zelo utrjena. Obdana je bila s približno 15 kilometri ograje iz bodeče žice in vrečami peska. Nad njimi so bila stražarska mesta, iz katerih so dogajanje v okolici pozorno spremljali stražarji. Razmere za delo in življenje v bazi so bile zelo dobre, saj so bili nastanitveni objekti opremljeni s potrebno infrastrukturo. V bazi so bili sodobno opremljeni prostori za fitnes, telovadnica, cerkev, brezcarinske prodajalne, ki so bile dobro založene s tehničnim blagom. Prav tako je obstajal vojaški klub, kjer so se lahko pripadniki celjskega polka medsebojno družili in spoznavali s pripadniki drugih oboroženih sil. Prav druženje in sprostitev sta bila pomembna dejavnika motivacije in premagovanja težav na misiji. Pripadniki celjskega bataljona so na vseh misijah v Bosni in Hercegovini dokazili visoko usposobljenost delovanja tudi v mednarodnem okolju. ■

ISAF IN RSM AFGANISTAN

Besedilo: Andrej Kresnik

Fotografiji: osebni arhiv Andreja Kresnika

Celjski vitezi so se Natove misije Isaf v Afganistanu (angl. *International Security Assistance Force*) prvič udeležili leta 2006 v Isafu SVNKON IV z motoriziranim vodom in posamezniki v nacionalnem podpornem elementu, poveljstvu kontingenta ter provincialnem centru za rekonstrukcijo PRT Herat (angl. *Provincial Reconstruction Teams*).

Kontingent SV je deloval v sklopu italijanskega kontingenta v kraju Herat. Motorizirani vod je imel naloge varovanja baze oz. FSB (angl. *Forward Support Base*) Arena v Heratu in patroliranja v neposredni okolici ter spremstva konvojev.

Z vodom v tem naboru nalog, posamezniki v nacionalnem podpornem elementu, dolžnostmi v sklopu nadrejenega poveljstva vodilne nacije ter posamezniki z nalogami v CS OMLT (angl. *Combat Support Operational Mentoring and Liaison Team*) mentoriranja pripadnikov afganistanske vojske v bataljonu za bojno podporo in v poveljstvu 207. korpusa v Camp Stone/Zafar (približno 8 km oddaljen od FSB Arena v Heratu) je celjski bataljon popolnjeval šest kontingentov, in sicer VI, VII, VIII, XI, XII, XIII.

Leta 2011 je celjski bataljon zagotavljal okostje »zaščitnega voda« za Isaf XVI v bazi FOB Leimbach (angl. *Forward Observation Base*) v kraju Bala Baluk v provinci Farah.

Nabor nalog je bil v tej rotaciji nekoliko drugačen, saj je Slovenska vojska v kontingentih Isafa XIV–XVII delovala v bazi FOB Leimbach in je poleg mentoriranja ključnega kadra bataljona afganistanske vojske (OMLT/MAT) prvič popolno upravljala tudi lastno bazo, s pomočjo manjšega ameriškega kontingenta nacionalne garde iz Kolorada, ki je zagotavljal bazno logistiko.

Naloge mentoriranja in pozneje svetovanja ter posledično spremstvo konvojev so potekali v

poveljstvu 6. bataljona 2. brigade 207. korpusa afganistanske vojske, poveljniško-logistični četi, nameščeni v Bala Baluku, pa tudi na lokacijah posameznih manjših kontrolnih baz v rajonu odgovornosti bataljona vzdolž ceste Highway 1 od mesta Shindand do mesta Bakwa na razdalji prek 150 kilometrov.

Po selitvi slovenskega kontingenta v Camp Farah (pozneje preimenovan v Camp Toombstone) je celjski bataljon s posamezniki popolnjeval še kontingente XVIII in XIX. V njih je bila glavna naloga delo v MAT (angl. *Military Advising Team*) – svetovanje ključnim pripadnikom enot afganistanske vojske, nameščenim v Campu Sayar v kraju Farah.

V letih 2015–2021 in po preoblikovanju misije Isaf v misijo RSM (angl. *Resolute Support*) ali Odločna podpora je 20. pehotni polk redno prispeval častnike in podčastnike v kontingente Slovenske vojske, ki so delovali v poveljstvu z vodilno nacijo Italijo TAAC West (angl. *Train Advise Assist Command*) v bazi FSB Arena Herat, opravljali naloge svetovalcev v sklopu MAT oziroma svetovali na področju usposabljanja, kadrov in logistike v 1. brigadi 207. korpusa afganistanske vojske, v centru za usposabljanje rekrutov – RMTC (angl. *Regional Military Training Centre*) in za potrebe garnizije Camp Zafar.

V vseh letih delovanja Slovenske vojske v sklopu zavezništva v Afganistanu je tako celjski polk (20. MOTB/20. PEHP) v izvedbo dodeljenih nalog skupno prispeval 410 pripadnikov. Misije in naloge v Afganistanu so za pripadnike celjskega bataljona do takrat predstavljale največji izziv in hkrati priložnost za nadgradnjo vojaških znanj in izkušenj, ki so jih pozneje uspešno prenašali v matično enoto. ■

KFOR KOSOVO

Besedilo: Samo Likar

Fotografiji: Kfor Chronical in Aleš Kralj

Zveza Nato na Kosovu deluje že od leta 1999 na podlagi Resolucije Varnostnega sveta OZN, št. 1244. Namen prisotnosti je vzpostaviti mir in stabilnost ter ju vzdrževati, zagotavljati javni red in mir ter podpirati humanitarna prizadevanja. Slovenska vojska je svoje pripadnike na Kosovo prvič napotila januarja 2000.

20. pehotni polk je bil v okviru mednarodne mirovne misije Kfor prisoten na Kosovu v različnih rotacijah. Začetki delovanja polka na Kosovu segajo v obdobje SVNKON Kfor 12 leta 2005, ko je bil napoten motoriziran vod 2. pehotne čete 20. motoriziranega bataljona, trend napotenih vodov pa se je nadaljeval v kontingentu Kfor 13 in 14.

Vrhunec delovanja celjskega bataljona v Kforju je bil leta 2008 v sklopu delovanja 17. kontingenta. Na območje delovanje je bila napotena bojna skupina Grof v velikosti 350 pripadnikov Slovenske vojske. V sklopu bojne skupine so delovali dve motorizirani četi in poveljniško-logistična četa iz sestave 20. motoriziranega bataljona (skupaj 293 pripadnikov), madžarska motorizirana četa, italijanska pehotna četa, skupina za civilno-vojaško sodelovanje, oddelek vojaške policije, helikopterski oddelek, nacionalni podporni element ter inženirska, zdravstvena in izvidniška skupina. Skupaj s pridodanimi elementi je bojna skupina Grof štela 578 pripadnikov.

Naslednja večja napotitev pripadnikov takratnega 20. motoriziranega bataljona je bila v sklopu SVNKON Kfor 18, v katerem je bilo skupaj 239 pripadnikov SV z glavnino iz matične enote (151) ter pridodanimi elementi iz enot 18. JRKB, 17. BVP, 670. POVLOGB, 14. INŽB, VZSL ter po en pripadnik POV 1. BR in OIB.

Tudi leta 2010 je takratni bataljon zagotavljal sile za MOM. V SVNKON 21 Kfor je pripadnike tako prispevalo več enot SV, jedro pa sta se-

stavljali motorizirani četi celjskega bataljona. Tistega leta je bataljon sodeloval na *MVV Count Strike* v Hohenfelsu na preverjanju zmogljivosti in po uspešnem zaključku prispeval dve motorizirani četi Kfor 22.

Po krajšem cikličnem premoru je bataljon septembra 2012 v okviru SVNKON 26 Kfor na Kosovo napotil motorizirani četi z logističnim elementom in nekaj posameznikov, ki so bili vključeni v večnacionalnem regionalnem poveljstvu Zahod in poveljstvu Kforja.

20. pehotni polk je bil v letih 2013 in 2014 nosilna enota motorizirane bataljonske bojne skupine 72. brigade. Po uspešni certifikaciji po metodi CREVAL so pripadniki motorizirane bataljonske bojne skupine sestavljali jedro SVNKON Kfor v rotacijah 31 in 32, ki sta obsegali dve motorizirani četi, nacionalni podporni element, skupine za povezavo in nadzor ter posameznike v poveljstvih MNBG-W in poveljstvu Kforja. V SVNKON 33 Kfor pa so pripadniki celjskega polka sodelovali v sklopu novoimenovane motorizirane čete SIERRA in na različnih dolžnostih.

Konec leta 2015 je Slovenska vojska sodelovala pri obvladovanju migrantske krize. Leta 2016 je polk prešel v fazo konsolidacije, prav tako so se začele priprave in vzpostavitev naslednje bataljonske bojne skupine 72. brigade. Pri popolnjevanju 74. pehotnega polka je 20. pehotni polk v njihovo sestavo prispeval posamezne pripadnike, pozneje pa tudi celotno 1. pehotno četo, ki se je preimenovala v 3. motorizirano četo 74. pehotnega polka. Zaradi zmanjšanja kadrovske popolnitve in velikega števila operativnih nalog celjski polk ni bil več nosilna enota za SVNKON Kfor.

Polk je v sestavo kontingentov Kforja nato napotoval manjše število pripadnikov, še največ v SVNKON Kfor 42 in 43 (56 pripadnikov). Z manjšim številom pripadnikov 20. polk še danes sodeluje na misiji na Kosovu. Pripadniki celjskega bataljona oziroma polka so se na vseh rotacijah misije Kforja izkazali s svojim znanjem, visokim nivojem usposobljenosti ter kolektivnega duha. ■

TF GROF V SKLOPU KFORJA KOSOVO

Besedilo: Amir Egrlić

Fotografije: Bruno Toič in arhiv 20. PEHP

Celjski vitezi so grofovске korenine stalno ponašali tudi v mednarodno okolje. Od marca 2008 do septembra 2008 je na Kosovu v okviru 17. slovenskega kontingenta Kfor delovala bojna skupina Grof, ki so jo iz Slovenske vojske sestavljali poveljstvo, dve slovenski motorizirani četi, poveljniško-logistična četa, skupina CIMIC, oddelek vojaške policije, zdravstvena skupina, izvidniki ter oddelek inženircev. Večina pripadnikov, natančneje 293, je bila iz 20. motoriziranega bataljona. Del bojne skupine sta bili tudi italijanska in madžarska četa, ki pa jima je prav tako poveljeval poveljnik Grofov, takrat podpolkovnik, zdaj brigadir Peter Zakrajšek. Bojna skupina je skupno štela 578 pripadnikov.

Ime za bojno skupino 20. motoriziranega bataljona je bilo izbrano tako, da je poudarilo bataljon in sedež vojašnice, v kateri je bil nastanjen. Pripadniki so ga izbrali sami, kar koli drugega zanje ni bilo sprejemljivo. Grofje so po večini na Kosovo potovali z redno letalsko linijo v Prištino, medtem ko je tovor z opremo priplul iz Luke Koper v pristanišče Drač. Poleg osebne oborožitve in zaščitne opreme za jedrsko, radiološko, kemično in biološko obrambo so pripadniki za opravljanje nalog uporabljali 17 vozil Valuk, osem vozil Hummer, 32 terenskih vozil, 16 tovornih vozil in šest specialnih tovornih vozil. Inženirci so bili opremljeni z bagrom in tovornjakom, medicinska oprema pa je obsegala komplet Role 1, dve tovorni vozili in valuk.

Bojna skupina Grof je bila ena izmed bojnih skupin v sestavi Kforja, in sicer kot del večnacionalnih sil Zahod. Nastanjena je bila v italijanski bazi Villago Italia v Peči, od koder je tudi delovala. Poveljstvo bojne skupine je delovalo na osnovnem in zalednem poveljniškem mestu, vse aktivnosti pa so bile spremljane s taktično-operativnega mesta, ki je delovalo 24 ur na dan, vse dni v tednu.

Glavne naloge motoriziranih čet so bile patroliranje, izvajanje kontrol na komunikacijah in kontrolnih točkah, varovanje objektov posebnega pomena, pobiranje nezakonitega orožja ter zagotavljanje varnega okolja in svobode gibanja za prebivalce na Kosovu.

Ko štirinajst let za tem opisujemo te naloge, se te zdijo preproste, leto 2008 pa je bilo precej turbulentno za Kosovo. Februarja 2008 je kosovska vlada razglasila neodvisnost Republike Kosovo, za april so bile razpisane lokalne volitve. Dogodki, ki so sledili, so bili povečano število incidentov med Srbi in Albanci ter mednarodno vojaško posredovanje na območje Mitrovice, kamor so bili napoteni tudi pripadniki Grofa. Obvladovanje spora in preprečevanje žrtev v spopadih sta zahtevala popolno profesionalnost in uporabo vseh veščin, ki so jih Grofi urili med pripravami pred napotitvijo. Ta akcija se je za slovenske pripadnike uspešno končala.

Vsepovsod po Kosovu pa je bilo treba ves čas misije izredno paziti, da pripadniki niso zapadli kot postranska škoda v kakšno streljanje ob praznovanju ali krvnem maščevanju. Drugač na kultura prebivalstva, kot so je bili celjski vitezi navajeni doma, je misiji dala še dodatne izzive. Bojna skupina Grof je bila druga bojna skupina Slovenske vojske na Kosovu, katere poveljnik je poveljeval tudi tujim, njemu podrejenim enotam.■

NTM-I IRAK

Besedilo: Marko Kočevar

Fotografiji: osebni arhiv Marka Kočevarja

Natova misija za usposabljanje – Irak (NTM-I) se je začela leta 2004 na zahtevo iraške začasne vlade v skladu z določbami Resolucije Varnostnega sveta OZN, št. 1546. Namen NTM-I je bil strokovna podpora pri izgradnji in razvoju zmogljivosti za usposabljanje in šolanje iraških varnostnih sil, da bi profesionalizirali častniški in podčastniški zbor ter iraško policijo. Glavni izziv NTM-I je bil zagotovitev pogojev za prehod z inštruktorskega delovanja na mentoriranje iraških varnostnih sil. V NTM-I je sodelovalo 23 članic Nata in 13 članic Partnerstva za mir.

SIKON NTM-I je bil nastanjen v bazi AR Rustamiyah, kjer je bilo prednje poveljstvo misije, ki je koordiniralo opravljanje nalog na iraški vojaški akademiji (angl. *Iraqy Military Academy Rustamiyah*, IMAR) in štabni šoli za iraške častnike.

SIKON NTM-I je v začetku štel štiri pripadnike SV na rotacijo (en častnik in trije podčastniki). Z rotacijo SIKON 4 NTM-I marca 2007 pa se je zmanjšal na dva pripadnika (častnik in podčastnik) in v takšni sestavi so bile vse poznejše rotacije do konca SIKON NTM-I leta 2009.

20. pehotni polk je sodeloval v štirih rotacijah, in sicer en častnik, ki je sodeloval v dveh rotacijah, in dva podčastnika, vsak v svoji rotaciji.

Pred odhodom je vsak slovenski kontingent opravil priprave v Sloveniji, ki so temeljile predvsem na postopkih in tehnikah preživetja na bojišču ter psiholoških in obveščevalno-varnostnih pripravah. Sledil je premik v Neapelj, kjer je osebje Nata na Združenem poveljstvu JFC izvelo večdnevne neposredne priprave pred odhodom v Bagdad. Sledil je premik s C-17 na mednarodno letališče Bagdad, od tam pa s helikopterji v bazo AR Rustamiyah. Za pripadnike NTM-I je bilo namreč iz varnostnih

razlogov prepovedano izvajati premike po tleh.

Misija je bila varnostno zelo zahtevna, saj je bil Bagdad v tem času varnostno izredno nestabilno okolje. Baza AR Rustamiyah je bila še posebej izpostavljena obstreljevanju z minometnimi minami in raketami, saj je zaradi lokacije, ki je bila zunaj Bagdada, na sorazmerno nenaseljenem območju, omogočala delovanje raznim skupinam odporikov, ki se niso strinjale s prisotnostjo Nata in so bile proti vzpostavljanju iraških varnostnih sil. V teh okoliščinah so v bazi veljali tako strogi varnostni protokoli, da so še omogočali opravljanje nalog. Misija je bila zaradi nenehnih varnostnih izzivov zelo zahtevna, so pa pripadniki pridobili neprecenljive izkušnje s področja zaščite sil in dela v mednarodnem vojaškem okolju, kar so lahko pozneje prenašali na opravljanje nalog v svojih enotah doma.

O zahtevnosti misije govori tudi podatek, da je ob koncu mandata NTM-I leta 2011 vse pripadnike SIKON NTM-I sprejela takratna ministrica za obrambo Ljubica Jelusič in jim ob tej priložnosti podarila spominske kovance. Del te misije in priložnosti so bili tudi pripadniki celjskega bataljona. ■

UNIFIL LIBANON

Besedilo: Nejc Haladeja
Fotografiji: osebni arhiv Nejca Haladeje

Misija Združenih narodov UNIFIL (*United Nations Interim Force in Lebanon*) je ena starejših misij, ki poteka v Libanonu že od leta 1978. Poslanstvo misije je izpolnjevanje zahtev resolucije varnostnega sveta 1701, ki opredeljuje spoštovanje modre razmejitvene črte (angl. *Blue Line*), razorožitev vseh oboroženih skupin znotraj območja delovanja in nadzor premirja med sprtimi stranmi.

Vlada Republike Slovenije je 7. septembra 2006 sklenila, da k reševanju razmer v Libanonu prispeva z napotitvijo pripadnikov Slovenske vojske. Prvi pripadniki SV so bili na misijo Združenih narodov Unifil napoteni decembra 2006.

Celjski vitezi so se z misijo Unifil prvič srečali leta 2009 in do leta 2021 zagotavljali skupno 63 pripadnikov za sedem rotacij. Sodelovali so v kontingentih: Unifil 6, Unifil 18, Unifil 19, Unifil 25, Unifil 26, Unifil 27, Unifil 28. Povprečno so zagotavljali do enajst pripadnikov na posamezno rotacijo, razen v zadnjih dveh, v katerih je bilo manj napotениh pripadnikov.

V sestavi SVNKON Unifil 6, Unifil 18, Unifil 19 so delovali izvidniki s podporo določenih pripadnikov poveljniško-logistične čete. Glavnino SVNKON Unifil 25 in 26 sta zagotavljali 1. in 2. pehotna četa. V zadnjih dveh kontingentih pa so delovali posamezniki iz celotnega 20. pehotnega polka.

Pripadniki so bili nastanjeni na jugu Libanona, v bazi Shama. Poslanstvo so opravljali v okviru sektorja Zahod. Njihove naloge so obsegale izvajanja patroliranja z vozili in helikopterska izvidovanja, da bi spremljali prenehanje sovražnosti, pridobivanje podatkov o razmerah, nadzor vstopnih točk in mej s poudarkom na reki Litani, nadzor območja modre razmejitvene črte in izvajanje drugih operativnih aktivnosti v skladu z usmeritvami poveljstva

sektorja Zahod. Okolje, v katerem so delovali pripadniki, je bilo izjemno dinamično, velikokrat nepredvidljivo in prepleteno z različnimi interesi tamkajšnjih akterjev. Zaradi tega so bili na misijo Unifil napoteni le najbolj usposobljeni in visoko motivirani pripadniki 20. pehotnega polka.

Pripadnike, ki so sestavljali SVNKON in jih ni bilo veliko, so v vseh letih lokalno prebivalstvo, predstavniki oblasti in tudi predstavniki Unifila izjemno dobro sprejeli in jih za delo tudi večkrat pohvalili.

Večkulturno okolje delovanja je poleg zahtevnih operativnih nalog omogočalo tudi povezovanje pri opravljanju vsakodnevnih dejavnosti ter spoznavanju različnih narodov in kultur. V okolju Združenih narodov ne delujejo le države, ki so članice Nata, temveč države celega sveta. Tako so se pri nalogah in družabnih dogodkih srečevali s pripadniki Brazila, Finske, Gane, Irske, Južne Koreje, Kitajske, Malezije, Tanzanije.

Velik pečat pa so pripadniki 20. pehotnega polka pustili pri udeležbi na športnih dogodkih, kjer so kljub težki konkurenci večkrat dosegli zavidljive rezultate. Prav tako je vredno omeniti tekmovanje oddelkov Shama Challenge, ki sta ga organizirala SVNKON 25 in 26. Na tekmovanju so se udeleženci srečali z različnimi delovnimi točkami. Ena od teh je bila tudi plezanje po plezalni steni, ki so jo pripadniki SVNKON 25 z iznajdljivostjo in improvizacijo zgradili sami.

Unifil je bil posebna misija, ki je v 20. pehotnem polku ravno tako zapisana v zgodovino. Pripadnikom, ki so bili udeleženi, bo za vedno ostala v spominu. ■

eFP LATVIJA

Besedilo: povzeto po gov.si, Luka Bjeladinovič
Fotografije: Miha Jost

Republika Slovenija je na vrhu Nata julija 2016 v duhu zavezniške solidarnosti izrazila pripravljenost za sodelovanje v večnacionalni bataljonski bojni skupini (BBSk) eFP (*enhanced Forward Presence*), prispevek kontingenta z do 50 pripadnikov Slovenske vojske pa je najavila oktobra 2016 na zasedanju obrambnih ministrov Nata v Bruslju. Republika Slovenija deluje v Latviji pod vodstvom Kanade kot vodilne države BBSk in ob soudeležbi Albanije, Italije, Poljske in Španije. Slovenska vojska na misiji Okrepljena prednja prisotnost v Latviji sodeluje s kontingentom, ki šteje 50 pripadnikov. Napoteni pripadniki Slovenske vojske sodelujejo pri izvajanju mirnodobnih aktivnosti sil eFP (vaje, usposabljanja, premiki za zaščito lastnih sil in druge mirnodobne aktivnosti za zagotavljanje in vzdrževanje celovite in okrepjene odvrtačalne ter obrambne drže Nata).

Z navzočnostjo na misiji Okrepljena prednja prisotnost Slovenija izraža podporo krepitvi celovite in kredibilne odvrtačalne ter obrambne drže Nata. Zavezništvo se tako odziva na bistveno spremenjeno varnostno okolje, dinamiko in tveganja v svoji vzhodni sosesčini. Z navzočnostjo na Baltiku zavezništvo daje dodatna varnostna zagotovila najbolj izpostavljenim vzhodnim zaveznicam, ki se počutijo posebej ogrožene in so zato zaprosile za pomoč Nato. Sodelovanje na misiji prispeva tudi k

nadgradnji povezljivosti z zavezniškimi silami, k dvigu usposobljenosti in izurjenosti ter utrjevanju pripravljenosti in bojne sposobnosti enot ter pripadnikov Slovenske vojske.

V sestavi kontingentov eFP uspešno sodelujejo tudi pripadniki 20. PEHP. Do danes so bili pripadnice in pripadniki 20. PEHP v Latvijo napoteni 5-krat, in sicer v eFP 2 štiri pripadniki, v eFP 7 štiri pripadniki, v eFP 9 en pripadnik, v eFP 10 pet pripadnikov in v eFP 11 sedem pripadnikov. ■

KONCEPT ENOTNEGA USPOSABLJANJA V 20. PEHOTNEM POLKU

Besedilo: Živa Klemen in Zoran Leskovšek
Fotografije: Jure Sonjak

Slovenska vojska se že vrsto let srečuje s kadrovskim primanjkljajem. V zadnjem desetletju je upadalo tako število vojakov stalne sestave kot število pogodbenih rezervistov. Sistem popolnjenja je bil dolgoročno nevzdržen, preveč birokratski, in treba je bilo sprejeti ukrepe, ki bi to obrnili. Konec leta 2020 so na Ministrstvu za obrambo pripravili tako imenovani Koncept enotnega usposabljanja za vstop v Slovensko vojsko na podlagi prostovoljnega služenja vojaškega roka (PSVR). Osnovni namen PSVR je zagotovitev izpolnjevanja pravice vseh državljanov, da se usposobijo za obrambo domovine, hkrati pa tisti, ki uspešno opravijo PSVR, predstavljajo kadrovskega bazen za stalno sestavo Slovenske vojske. Prvo izhodišče pri pripravi novega koncepta usposabljanja je bila mikavnost prenovljenega programa. Prenovljen program mladim zagotavlja sodoben pristop, dinamično, zanimivo in kakovostno usposabljanje, da bi se povečalo zanimanje za vojaški poklic. Drugo izhodišče pa predstavlja enovitost statusa vstopnih pogojev za vse, ki si želijo vstopiti v SV, ne glede na poznejši status, torej vključitev v stalno sestavo ali pogodbeno rezervno sestavo. Cilj enotne točke za vse sestave so debirokratizacija, skrajšanje in optimizacija celotnega postopka zaposlovanja ter osebni pristop do posameznikov.

Znotraj Slovenske vojske so bile vzpostavljene domicilne enote in ena izmed njih je tudi naša enota, 20. PEHP, ki kot nosilec enotnega vstopa v SV zagotavlja podporo kandidatom v procesu zaposlovanja in sklepanja pogodb o drugih oblikah sodelovanja (PSVR, PPRS) s SV. V sodelovanju z upravami za obrambo z osebno obravnavo kandidatom in stalnim informiranjem pomagamo skozi celotni proces zaposlovanja do podpisa pogodbe. Kandidati vloge oddajo na uprave za obrambo, ki nam popolne vloge oddajo v nadaljnjo obravnavo. Kandidate, ne glede na status vloge, pokličemo v enoto na osebni razgovor, kjer izpolnijo vprašalnik, v katerem se zapišejo njihove kompetence in znanja, želje in razmišljanja. Naslednji korak je preverjanje motoričnih sposobnosti, ki obsega šest različnih testov: dvig trupa, vesa v zgibi, predklon na klopici, skok v daljino z mesta, dotikanje plošč z roko in koraki v stran. Preverjanje ni pogoj za zaposlitev, pokaže nam le trenutno pripravljenost kandidatov in poda informacijo, kako pozneje nadgrajevati telesno pripravljenost. Kandidati so v sklopu zaposlitve napoteni na zdravniške pre-

glede, ki jim jih uredimo v enoti, skupaj z upravami, ki spišejo napotnice. Kandidatom ves čas procesa omogočamo administrativno in logistično podporo, ki vključuje prevoze na zdravniške preglede, opremljanje in podpis pogodbe. Skozi celoten postopek z njimi vzdržujemo stalno komunikacijo, pa tudi pozneje, ko so napoteni na TVSU/PSVR.

Po uspešno opravljenih postopkih kandidati za vojake iz naše in drugih domicilnih enot pri nas v enoti čakajo na napotitev na temeljno (TVSU) ali osnovno vojaško strokovno usposabljanje (OVSU). Sprejmejo jih pripadniki 4. PEHČ, ki kandidate pripravijo na nadaljnje usposabljanje. Nekateri kandidati pri nas preživijo nekaj dni, lahko pa tudi nekaj mesecev, odvisno od tega, kdaj podpišejo pogodbo in kdaj se začne naslednji termin TVSU/OVSU.

Novo zaposlenim kandidatom v SV se po podpisu pogodbe in v fazi čakanja na TVSU omogoča prijazno in postopno približevanje poklica vojaka, z željo, da se kolikor mogoče uresničujejo tudi njihova lastna pričakovanja ob odločitvi za delo v naši organizaciji. Ključni cilji nadrejenih pri usposabljanju se tako nanašajo na seznanitev pripadnika/pripadnice, da je prišel in sodeluje v odličnem delovnem okolju. Glede na maloštevilne predhodno prekinjene pogodbe o zaposlitvi smo veseli, da so bile njihove življenjske odločitve o zaposlitvi v SV pravilne in popolnoma uresničujoče njihova pričakovanja. Do odhoda na TVSU se tako kandidatom omogočata spoznavanje vojaškega okolja in postopen dvig psihofizične kondicije, ki bistveno prispeva k uspešno opravljenim obveznostim izpolnjevanja kriterijev za poznejšo postavitve na formacijske dolžnosti v enotah SV.

Kandidati, ki so predvideni za pehotne enote, po uspešno opravljenem TVSU nadaljujejo z OVSU. 20. PEHP po potrebi in skladno z ukazom organizira in izvede usposabljanje pripadnikov po programu specialističnega vojaškega usposabljanja vojakov pehote osnovnega VED A11101 – vojaka pehote. Po uspešno končanem programu kandidati pridobijo osnovna specialistična vojaška znanja in s tem strokovno podlago za uspešno opravljanje začetnih nalog in zadolžitev v enotah Slovenske vojske na formacijskih mestih, predvidenih za VED A11101. Skladno z opredeljenim tematsko-terminskim načrtom se znotraj enote oblikuje učna delovna skupina z nosilno enoto 4. PEHČ in pridodanimi inštruktorji iz sestave 20. PEHP ter drugih enot.

Usposabljanje vojakov omogoča vadbencem pridobivanje skupnega jedra znanj, veščin in kompetenc s področja taktike pehote, oborožitve s poukom streljanja, splošnih vojaških prepisov in učinkovitosti premagovanja fizičnih ter umskih obremenitev. Lastnosti vojaškega poklica, delovanja SV in kompleksnosti sodobnih bojišč zahtevajo dobro usposobljenega posameznika v naših vrstah. To pa zahteva tudi pozornost pri izbiri in izboru izvajalcev take vrste usposabljanja. Ti morajo poleg kakovostnega prenosa znanja in z načrtom določenega izpolnjevanja zahtevanih standardov usposobljenosti vadbencev nenehno ustvarjati in spodbujati vzdušje pripadnosti vojaškemu kolektivu ter zavedanju posameznika o nujnosti njegovega prispevka k odličnosti naše organizacije.

Poleg predpisanih razmer hierarhičnih odnosov, ohranjanja reda in discipline ter privajanja na stresne razmere na bojišču morajo nosilci usposabljanja poskrbeti tudi za odnose, ki ohranjajo dostojanstvo vojakov v vojaškem delovnem okolju. Težišče usposabljanja je usmerjeno na urjenje praktičnih vojaških

individualnih postopkov, psihofizično pripravljenost posameznika, streljanje z vojakovo osnovno oborožitvijo in oborožitvijo pehotnega oddelka ter razvoj vojaške identitete začetnikov v naši organizacijski sestavi.

Seveda pa se učinek želenega končnega stanja vadbencev po usposobljenosti iz vsebin osnovnega specialističnega vojaškega znanja bistveno poveča, če je organiziran na tak didaktični način, da je delo vojakom zanimivo in jim predstavlja izzive za pridobivanje novih znanj ter veščin. Zato v 20. PEHP spodbujamo aktivno vlogo vsakega posameznika, da s pobudami sodelujejo pri usposabljanju in predlagajo izboljšave delovnih procesov ter posledično pri vzpostavitvi ustreznega odnosa do vojaškega poklica in organizacije, ki ji pripadamo.

Enotni koncept usposabljanja se je že pokazal za uspešnega, saj smo v naši domicilni enoti od samega začetka obravnavali več kot dvesto vlog za zaposlitev v vseh oblikah ter s skupnim prizadevanjem, trudom, srčnostjo in »kandidatom prijaznim načinom zaposlovanja« prispevali svoj košček v mozaik pri pridobivanju kakovostnega, usposobljenega in predanega kadra Slovenske vojske. ■

VITEZI NA TAKTIČNEM BOJNEM STRELJANJU

Besedilo: Gregor Rojko
Fotografija: Klavdija Rus

Namero poveljnika, da je v letu 2022 treba imeti poudarek na bojnem usposabljanju in vse aktivnosti podrediti dvigu bojne pripravljenosti, smo celjski vitezi vzeli zelo resno, saj smo že v začetku leta izvedli usposabljanje oddelkov, ki v zadnjih letih ni stalnica, temveč le izjema za tiste, ki ZNAJO, ŽELIJO IN ZMOREJO!

Polk je s tem usposabljanjem sledil nameri in konceptu, ki sta opredeljena v ukazu za delo 20. PEHP v letu 2022, da je treba usposabljanje načrtovati realistično, kakovostno, varno in usmerjeno v ofenzivno delovanje v najtežjih razmerah. Za najvišjo obliko usposabljanja je bilo treba postopno doseči zahtevane standarde individualnih veščin in individualnih streljanj za posamezna orožja, saj je le tako mogoče strokovno in varno izvesti taktično bojno streljanje (TBS) oddelkov. Pri načrtovanju usposabljanja smo sledili ambiciji, da 1. PEHČ in 2. PEHČ izvedeta TBS s pehotnimi oddelki podnevi in ponoči s streljanjem prek in mimo lastnih enot.

Cilj terenskega usposabljanja ni bil samo slediti nameri poveljnika, temveč utrjevati bojni značaj, enotnost, povezanost, medsebojne odnose ter dvigniti bojni značaj, za katerega pravijo, da so bili zadnja leta, zaradi operativnih nalog na varovanju državne meje prikrajšani, da ga izživijo. V srcih celjskih vitezov pa seveda nikoli ni ugasnil. Na tem terenskem usposabljanju je bilo jasno zaznано, kako malo potrebujejo pripadniki 20. PEHP, da pokažejo svoj bojevniki značaj. Kot je bilo namreč slišati med vojaki in poveljniki oddelkov: »Samo zapeljite nas na teren in nam dajte čas...«

Eden od ciljev poveljnika 20. PEHP je bil tudi usposobiti ključni častniški in podčastniški kader polka iz načrtovanja in izvedbe bojnih streljanj na četrti in peti stopnji strelskega usposabljanja, ki obsega taktične vaje z bojnim streljanjem v zahtevnejših razmerah, kot najvišjo obliko bojnega usposabljanja. Terensko usposabljanje je bilo razdeljeno na dva dela oz. dva tedna.

Prvi teden je bil namenjen dodatnemu usposabljanju oddelkov podnevi in ponoči, predvsem po pogozdenem območju. Lokacije usposabljanja so se vsakodnevno spreminjale, da je bila zagotovljena različnost terena. Prav tako so bili v prvem tednu izvedeni še vsa manjkajoča streljanja, nastrelitve orožja in enostavno streljanje parov po čistini podnevi in

ponoči. Še posebno zahtevna je bila nastrelitve mitraljezov FN MAG, ki so bili predvideni za streljanje prek in mimo lastnih enot z namenom simulacije sovražnikovega ognja in podpornega ognja sosednjih enot.

Drug teden se je začel z novico za vse, da je v državi razglašena požarna ogroženost. To je pomenilo, da odpadejo nočna streljanja, za katera je predpisano označevalno strelivo. Prav tako ni bilo dovoljeno uporabljati drugih streliv in minskoeksplozivnih sredstev, potrebnih za osvetljevanje bojišča, imitacijo artilerijskega ognja, uporabo bojnih ročnih bomb, bojnih RGW ... skratka NIČ, kar je bilo načrtovano, razen navadnega ostrega streliva. Ker celjski vitezi nikoli ne obupamo, smo vsak dan čakali, da pade kakšna kapljica dežja in bo požarna ogroženost morebiti preklicana. To se ni zgodilo in celjski vitezi nismo mogli »USEKATI«, kot smo želeli. Pa vendar smo izvedli streljanje parov na četrti stopnji podnevi in ponoči na pogozdenem zemljišču, dnevno streljanje skupin na pogozdenem območju in dnevni TBS oddelkov z vertikalnim manevrom. Kljub odpovedi nočnega streljanja oddelkov vitezi nismo obupali, temveč smo izkoristili že načrtovane in odobrene nočne nalete helikopterja za dodatno usposabljanje, ki je pomenilo zaključek terenskega usposabljanja.

Prvič je bila izdelana tudi metodologija ocenjevanja strelskih rezultatov oddelka, ki skupaj z oceno taktičnih postopkov sestavlja pravo, končno oceno usposobljenosti enote. Izdelana metodologija bo model za ocenjevanje parov in skupin na četrti ter enot na peti stopnji strelskega usposabljanja SV, ki obsega oceno taktičnih postopkov in oceno strelskih rezultatov enote. Prav tako so prikazali način priprav in usposabljanja varnostnih nadzornikov, ki bo služil kot osnova usposabljanja varnostnih nadzornikov SV na bojnih streljanjih. Zagotovitev varnosti je namreč najpomembnejši element pri izvajanju bojnih streljanj in ima absolutno prednost pred zagotovitvijo čim večjega približka resničnim bojnim razmeram.

Kljub kadrovski podhranjenosti in izposojeni opremi smo celjski vitezi ponovno dokazali, da v naših srcih gori želja po usposabljanju, dokazovanju in obstoju ter da nas v miru lahko ustavi le višja sila, razglašena »POŽARNA OGROŽENOST«. ■

OPERACIJA ODBOJ

Besedilo: Jure Kovač

Fotografije: Klavdija Rus in Jure Sonjak

20. PEHP sodeluje pri obvladovanju migrantskih prehodov že od prvega večjega vala migrantov, s katerim smo se v Republiki Sloveniji srečali jeseni 2015. Sprva je polk zagotavljal enote za zagotavljanje reda in varnosti na območjih mejnih prehodov in zbirnih centrov.

Pripadniki so sodelovali s Policijo pri varovanju območij, usmerjanju migrantov, pomagali pri pregledih in evidentiranju. Po zmanjšanju pritiska migrantov in stabilizaciji razmer v začetku leta 2016 se je sodelovanje SV s Policijo nadaljevalo s skupnimi patruljami v obmejnem pasu in postavljanjem tehničnih ovir. Pripadniki so v okviru svojih pristojnosti in pravil delovanja izvajali varovanje postopkov policistov in jim zagotavljali podporo. Delovanje 20. PEHP je bilo v tem času osredotočeno na sodelovanje s PP Šmarje pri Jelšah in PP Rogaška Slatina.

Od februarja 2021 varovanje državne meje poteka v okviru operacije Odboj, ki je določila širše dimenzije sodelovanja SV s Policijo pri varovanju državne meje. 20. polku je poveljnik 72. brigade dodelil območje odgovornosti Vitez (OO Vitez), ki obsega območja 11 policijskih postaj v dveh policijskih upravah (Celje in Novo mesto). Poveljniku polka sta dodeljeni odgovornost in pristojnost, da v okviru zakonskih pooblastil in pravil delovanja

znotraj OO Vitez opravlja naloge varovanja državne meje v sodelovanju s Policijo. V ta namen je bilo v Vojašnici Franca Uršiča v Novem mestu vzpostavljeno taktično poveljniško mesto (TPM), ki je element poveljevanja in kontrole na nižji taktični ravni. TPM načrtuje, koordinira in kontrolira delovanje enot SV na meji znotraj OO Vitez 24 ur na dan, vse dni v tednu.

Naloge na meji se opravljajo v obliki samostojnih patrulj po tleh, z delovanjem opazovalnic, mešanih patrulj s policijo, z opazovanjem iz zraka ter z usposabljanjem dopolnilnih sil. Težišče delovanja znotraj OO Vitez je na območju PP Črnomelj, kjer je prehod migrantov čez državno mejo na reki Kolpi najpogostejši. ■

USPOSABLJANJE IN DELOVANJE POGODBENE REZERVNE SESTAVE 20. PEHOTNEGA POLKA

Besedilo: Damjan Dragar

Fotografije: Matej Jagodič in Jure Sonjak

Pogodbena rezervna sestava že vrsto let z odliko dopolnjuje sile stalne sestave 20. PEHP, da lahko ti izpolnjujejo svoje poslanstvo in iz njega izhajajoče naloge. 20. pehotnemu polku med drugim omogočajo uresničevati dodeljene naloge stalne sestave, kar je izjemnega pomena prav v času očitnega kadrovskega primanjkljaja stalne sestave.

Pripadniki rezervne sestave z odlično kadrovsko popolnitvijo formacijskih dolžnosti v 4. PEHC/20. PEHP dokazujejo ponosno, pogumno in domoljubno predanost slovenskega naroda o pripravljenosti prevzemanja odgovornosti in njihovega prispevka ob izzivih in sodobnih virih ogrožanja za obrambo domovine Republike Slovenije.

Prvenstveno so vpoklici PRS na opravljanje vojaških nalog v miru namenjeni izjemnim okoliščinam, kadar v okviru stalne sestave ni zagotovljenih ustreznih kadrovskih virov ali če je treba zamenjati stalno sestavo zaradi opravljanja zahtevnejših nalog. Pri tem se načrtuje njihovo udeleženost na sicer pomembnih operativnih nalogah, pa vendar manj zahtevnejših in kompleksnejših (varovanje objektov posebnega pomena za obrambo, dopolnjevanje sil pri nalogah pomoči Policiji pri širšem varovanju južne državne meje, podpora pri opravljanju drugih nalog).

Okoliščine so zahtevale vpoklice pripadnikov PRS na opravljanje vojaške službe v miru že nekaj preteklih let. Posledično so se pripadniki PRS ob večjem številu dni, preživetih v vojaški uniformi, bistveno lažje prilagodili na delo, naloge in obveznosti vojaških oseb med opravljanjem vojaške službe. Tako so jim med vpoklici na usposabljanje številne predavane vsebine in vojaške veščine že znane, njihova izurjenost pa se jasno kaže ob vsakokratnem uspešnem preverjanju poznavanju IVV, na terenskem usposabljanju in rezultatih opravljenih streljanj z osebno oborožitvijo posameznika. Usposabljanja pripadnikov PRS pred vpoklici na opravljanje vojaške službe v miru v tekočem letu so namenjena pridobivanju osnovnih vojaških specialističnih znanj in veščin posameznika, ki bodo pomagali vojaškim osebam preživeti na bojišču, poudarili vojaško identiteto posameznikom, sposobnost za varno uporabo osebne oborožitve, da bodo znali uporabljati in izvajati osnovne predpise in pravila, ki urejajo življenje, delo, pravice in dolžnosti posameznika med vojaško službo.

Po opravljenem osnovnem usposabljanju v začetku koledarskega leta so pripadniki PRS ob vpoklicih k opravljanju vojaške službe v miru ali k izpolnjevanju vojaških dolžnosti na način izbire terminov kratkotrajnih vpoklicev na opravljanje nalog, ki so nujne za zagotavljanje pripravljenosti SV, v najkrajšem mogočem času sposobni prevzemati kadrovsko kritične operativne naloge, dodeljene 20. PEHP. Pripadniki PRS so praviloma motivirani za delo in željni napredka po strokovnem znanju. Številni redno dosegajo dobre rezultate dela in so pohvaljeni ob koncu dodeljenih operativnih nalog. Prav tako razumejo nujnost svojega prispevka k odličnosti delovanja v kolektivu 20. PEHP. ■

CIVILNO-VOJAŠKO SODELOVANJE IN VPETOST V LOKALNO OKOLJE

Besedilo: Katja Županc Beniger
Fotografija: Luka Mitrović

Tako kot vse enote SV se tudi v 20. PEHP zavedamo pomena vpetosti v lokalno okolje kot domicilno enoto. Poudarek sodelovanja s civilnim okoljem (CO) je na izvedbi nalog iz verificiranih letnih načrtov sodelovanja z organizacijami in društvi, s katerimi ima SV sklenjene dogovore o medsebojnem sodelovanju.

Tradicionalno civilno-vojaško sodelovanje v domicilu 20. PEHP, ki od decembra 2013 obsega 41 občin, je do leta 2019 potekalo odlično. Polk sodeluje pri dogodkih, ki jih organizirajo občine oziroma društva s tega območja. Pripadniki polka v sodelovanju z Upravo za obrambo Celje in skupino za promocijo zaposlovanja 72. BR sodelujemo pri promociji SV in predstavitvi vojaškega poklica. Prav tako sodelujemo pri organizaciji tradicionalnih dogodkov, kot sta svetovno prvenstvo v smučarskih skokih za ženske v Ljubnem ob Savinji in svetovni pokal deskarjev na snegu na Rogli. Celjski polk je vedno veljal za enoto, ki vzorno sodeluje z lokalnimi skupnostmi, veteranskimi in domoljubnimi organizacijami v svojem domicilu.

V letih 2020 in 2021 je delovanje in aktivnosti vseh enot SV kot tudi 20. PEHP zaznamovala epidemija covida-19. Ena od posledic ukrepov

za preprečevanje širjenja epidemije v preteklih dveh letih je bila zmanjšanje dejavnosti na področju civilno-vojaškega sodelovanja in drugih oblik srečanj med pripadniki polka in lokalno skupnostjo. Pri tem so bili osebni stiki predvsem omejeni na telefonske pogovore. V tem času se je tudi porodila zamisel o večdnevnem dogodku na enem mestu, na katerem bi javnosti iz vse Slovenije celovito predstavili SV in vojaški poklic kot atraktiven poklic s poudarkom na prednostih zaposlitve v SV in da bi se povečalo zanimanje mladih za vstop v SV.

V letu 2022 je na predlog poveljnika 20. PEHP zamisel dobila zeleno luč. Tako je maja na Celjskem sejmišču in v organizaciji 20. PEHP oziroma 72. BR prvič potekal tridnevni dogodek sejemske promocijske prireditve, imenovan V SLUŽBI DOMOVINE, oziroma celovite predstavitve SV in vojaškega poklica vojaškim obveznikom, novembra pa tretjim in četrtem letnikom srednjih šol. Ob uspešni izvedbi obeh dogodkov v 2022 je ambicija vsakoletno organiziranje dogodka promocije SV in vojaškega poklica, ki bi vključeval tudi druge ciljne skupine, kot so zaključni letniki visokih šol in fakultet, brezposelni, aktivni zaposleni, ki iščejo nove karijerne možnosti, zaključni razredi osnovnih šol in starši mladostnikov. ■

SODELOVANJE PRI ZAŠČITI IN REŠEVANJU

Besedilo: Katja Županc Beniger
Fotografije: arhiv 20. PEHP in arhiv SB Celje

Slovenska vojska ob naravnih nesrečah deluje po t. i. Načrtu delovanja SV pri zaščiti, reševanju in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah, za katerega se uporablja skrajšano ime VIHRA. Z njim so opredeljene zmogljivosti SV za delovanje pri nalogah zaščite in reševanja ter načini delovanja SV za področja, ki jih opredeljujejo državni načrti zaščite in reševanja. Območje RS je razdeljeno na tri območja odgovornosti, ki jih pokrivajo trije glavni nosilci (1. BR, 72. BR in 430. MOD). Pri delovanju jih podpirajo podporne enote: Logistična brigada (LOGBR), 15. polk vojnega letalstva (15. PVL) in Enota za komunikacijsko-informacijske sisteme (EKIS).

Namenska enota 20. MOTB v velikosti 100 pripadnikov je od 21. do 23. septembra 2007 sodelovala pri pomaganju prebivalcem Železnikov, ki jim je neurje z močnim deževjem uničilo stanovanjske in gospodarske objekte ter poljščine (Kronika 20. MOTB).

Pripadniki 20. MOTB so sodelovali tudi pri odpravi posledic poplav septembra 2010 na celjskem območju, novembra 2012 pa na območju Štajerske in Koroške, kjer so predvsem odstranjevali posledice na svojem domicilnem območju.

Od 1. do 14. februarja 2014 je bila SV skupaj z vsemi drugimi zmogljivostmi zaščite in reševanja intenzivno vpeta v odpravo posledic naravne nesreče ŽLED 2014, ki je prizadela skoraj celotno Republiko Slovenijo. Pri odpravi posledic nesreče so pomagali tudi pripadniki 20. PEHP (Ujma, številka 29, 2015).

V letih 2020 in 2021 je življenje po vsem svetu zaznamovala epidemija covid-19. Novembra 2021 je SV začela delo v podporo zdravstvenemu sistemu Republike Slovenije. Štiri ekipe po 20 pripadnikov, v sestavi katerih so bili tudi trije pripadniki 20. PEHP, so pomagali na intenzivnih kovidnih oddelkih, oddelkih urgentne medicine in drugih bolnišničnih oddelkih v Ljubljani, Mariboru, Celju in Novem mestu. ■

ODLIČNI TUDI V ŠPORTU

Besedilo: Teja Monika Rajh
Fotografija: arhiv 20. PEHP

Pripadniki 20. pehotnega polka so v svoji tridesetletni zgodovini med opravljanjem vojaške službe vedno s ponosom uresničevali vojaške vrednote ter skrbeli za ugled in plemenitenje Slovenske vojske. Takšno kohezivnost enote, ki jo dosegamo vitezi, doseže le malokdo. Njen velik del soustvarjamo s športom in aktivnostmi, povezanimi z njim, psihofizične sposobnosti pripadnikov pa so v Slovenski vojski ključnega pomena. Pomembno vplivajo na pripravljenost za delovanje, dvigujejo delovno storilnost, skrbijo za boljše zdravje in počutje ter dobivajo pri usposabljanja sodobnih vojsk čedalje večji pomen.

Individualna splošna kondicijska vadba je v našem polku del vsakdana. Spodbujamo in uvajamo jo tudi z združenimi vadbami na vodnih in četnih ravneh, polkovnih tekih, različnih pohodih, borilnih veščinah in izvajanju letnih in zimskih športnih dni. Zaradi spodbujanja zdrave tekmovalnosti in krepitev kohezivnosti enot Slovenska vojska organizira različna športna in strelska tekmovanja. 20. pehotni polk se vse od svojih začetkov redno udeležuje vseh tekmovanj znotraj vojske in v sodelovanju s civilnim okoljem. Vsako leto se kot enota udeležujemo teka ob dnevu delovanja Mednarodnega sveta za vojaški šport (CISM). Ta aktivnost je netekmovalnega značaja, v duhu prijateljstva, s športom pa združuje pripadnike oboroženih sil sveta. Udeležujemo se različnih tekaških in tekaško orientacijskih tekmovanj, kot so tek v Štatenbergu, tek trojk, gorski tek Kekec na Bohinjski Beli, vojaški maraton v Logarski dolini, tek treh src v Radencih, tek ob Savinji, memorialni tek Štefana Semrova, pa tudi različnih vrst štafet. Na zimskih športnih tekmovanjih se udeležujemo teka na smučeh, veleslalomu in slalomu. Med plavalnimi disciplinami tekmujemo v bojnem plavanju, prostem plavanju in plavalnih štafetah. Med kolektivnimi športi se udeležujemo tekmovanj iz malega nogometa, košarke, dvoranske odbojke in odbojke na pesku. Tekmujemo tudi v cestnem in gorskem kolesarstvu, šahu, lokostrelstvu in premagovanju pehotnih ovir. To je skupek ovir, s pomočjo katerih krepimo celotno telo, dvigujemo gibalno pripravljenost na višjo raven, hkrati pa so te ovire primerljive z ovirami v naravnem okolju, s katerimi bi se vojak srečal na bojišču. Med najzahtevnejša tekmovanja spadajo triatlon, patroljni tek, peterboj in t. i. Brajnikov memorial. Patroljni tek se vsako leto izvaja na Pokljuki, obsega večkilometrski tek na smučeh, met ročne bombe, izveleko

ranjenca s sanmi, plazenje in pohod z opremo. Druga zahtevnejša oblika tekmovanja je peterboj, kjer se resnično izkaže športna fizična pripravljenost posameznika, saj gre za združitev ključnih vojaških veščin, tj. streljanje z avtomatsko puško, plavanje, met ročne bombe, prehod čez pehotne ovire in tek. Med največje izzive pa spada pohod razuma, volje in moči, t. i. Brajnikov memorial, ki spada med najzahtevnejšo obliko tekmovanja, saj gre za večdnevno tekmovanje, ki združuje elemente gorskega kolesarjenja, gorskega pohoda oz. teka, veslanja, plavanja, streljanja z avtomatsko puško, orientacijo in testa splošne razgledanosti.

Cilj tekmovalnih in drugih streljanj sta vzdrževati in dvigovati strelsko odličnost, s tem pa promovirati streljanje kot najpomembnejšo individualno veščino pripadnikov Slovenske vojske. Razvijanje strelske odličnosti je ključen moment motivacije, največkrat pa se razvija s tekmovalnimi bojnimi streljanji. Skladno z njimi so taka streljanja pomembna zlasti zaradi spodbude, zanimanja, ker so običajno težja od strelskega letnega testa, bojnega usposabljanja, ker je tekmovalni stres podoben bojnemu stresu, in testiranja bojne učinkovitosti. Nekatera tekmovalna streljanja so namenjena vsem, druga pa le pripadnikom stalne sestave, ki so v zadnjem letu opravili svoj letni strelski test z odlično oceno. Vsakoletno smo se udeleževali tudi drugih strelskih tekmovanj, kot so tekmovanje z vojaško puško M48, tekmovanje s pištolo in drugimi orožji, tekmovanje Beli zajec na Golteh. Taka tekmovanja so namenjena predvsem povezovanju z lokalnim okoljem in civilnimi organizacijami.

S ponosom se kot enota 20. pehotnega polka lahko upravičeno pohvalimo, da smo v tridesetletni zgodovini osvajali pokale na praktično vseh športnih in strelskih tekmovanjih. V letih 2005, 2007, 2010 in 2017 smo bili razglašeni za najboljšo športno enoto v Slovenski vojski. Najbolj pa smo ponosni na dosežena prva mesta v najzahtevnejših disciplinah, v peterboju, patroljnem teku in Brajnikovem memorialu. V maju 2022 je v Kranju potekalo tekmovanje oddelkov SV za naslov najboljšega, kjer je oddelek 20. pehotnega polka v tridnevni preizkušnji blestel in se zavihtel na zaslužen drugo mesto med oddelki Slovenske vojske. V enoti, kot je 20. pehotni polk, kolektivni duh, pripadnost enoti in motivacija nikoli in nikdar niso bili vprašljivi. ■

DELOVANJE VOJAŠNICE

Besedilo: Boris Škodnik
Fotografija: Luka Mitrović

Pripadniki, ki delamo in sobivamo v Vojašnici Franca Rozmana - Staneta (FRS) v Celju, si nad vse želimo posodobljeno – varčno, okolju prijazno, funkcionalno in za uporabo varno vojašnico ter tako dostojno nadaljevati vojaško tradicijo. Ta izvira v Celju že iz časov vitezov Celjskih in še dlje, v čas obstoja Rimskega imperija, ko je bila na tem istem mestu še Celeja.

Enota vojašnice (EVOJ) FRS logistično podpira poveljstva in enote SV, nastanjene v Vojašnici FRS v miru, kriznih razmerah in vojnem stanju. Opravlja naloge oskrbe s hrano in pitno vodo, upravljanje in vzdrževanje infrastrukture, oskrbovanje s sredstvi za redno delo in skrbi za varnostno-nadzorno dejavnost v VFRS.

Kot »dobri gospodarji« moramo prednostno skrbeti za zakonsko predpisana vzdrževalna dela, predpisane redne letne preglede infrastrukturnih objektov in naprav ter tako zagotoviti varnost vseh nastanjenih v objektih in varno uporabo infrastrukture. Upravljanje in vzdrževanje vadišča SV Ljubčna (obnova po začrtanem konceptu v več fazah) sta prav tako naša skrb.

Sredstva, ki so nam letno odmerjena za tekoče vzdrževanje infrastrukture, nam ne omogočajo, da bi ustvarjali »čudeže«. Nekateri projekti so seveda podvrženi investicijskemu vzdrževanju, na kar pa imamo zelo malo vpliva, saj »administrativni projekti« po že znani ustaljeni praksi potekajo sila počasi.

Za nemoteno delovanje in nastanitev vsem enotam v njej imamo nastanitveni objekt, ki je žal v slabšem stanju, kot bi si želeli. Objekt je pod okriljem spomeniškega varstva in nekoč je predstavljal »okras« in tako naznanjal prisotnost vojaške sile v Celju. Od osamosvojitvenega leta 1991 si močno prizadevamo, da bi se ta objekt prenovil in da se mu povrnejo »slava«, funkcionalnost ter varnost za uporabo. Prav tako imamo pred »obličjem« še vedno moteč objekt iz časa bivše države. Ta objekt je letos končno predviden za rušenje in odstranitev ter na njegovem mestu gradnja prepotrebnih parkirišč za osebna vozila pripadnikov SV. Zdajšnji videz tega objekta nikakor ni v ponos pripadnikom, nastanjenim v vojašnici, niti občankam in občanom Celja. ■

POVELJNIKI IN GLAVNI PODČASTNIKI CELJSKEGA BATALJONA

POVELJNIKI

Major Vojteh Mihevc
1992–1997

Major Ivan Zore
1997–2000

Major Miran Kristovič
2000–2004

Podpolkovnik Miha Škerbinc - Barbo
2004–2006

Major Igor Iskrač
2006–2009

Major Boštjan Baš
2009–2012

Major Vojko Sotlar
2012–2013

Major Boštjan Močnik
MAJ. 2013–NOV. 2013

Podpolkovnik Pavel Jereb
NOV. 2013–DEC. 2013

Podpolkovnik Boštjan Močnik
DEC. 2013–2014

Podpolkovnik Boštjan Novak
2014–2015

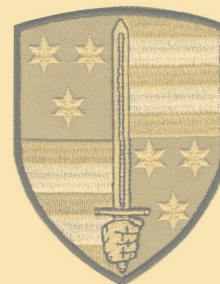
Polkovnik Boštjan Močnik
2015–2016

Podpolkovnik Boštjan Novak
2016–2017

Podpolkovnik Tomaž Radoševič
JAN. 2018–NOV. 2018

Podpolkovnik Gregor Hafner
NOV. 2018–JUN. 2021

Podpolkovnik Andrej Krivec
JUL. 2021–

GLAVNI PODČASTNIKI

Poročnik Bojan Mihalič
2002–2005

Štabni vodnik Aleksander Vidovič
2005–2013

Štabni vodnik Silvo Kukovič
2010–2011

Višji štabni vodnik Ivan Šušnjara
2013–2014

Višji štabni vodnik Robert Bratuša
2014–2021

Medalje in priznanja celjskega bataljona

Prevedilo: Gregor Hafner in Robert Bratuša
Fotografija: Luka Mitrovič

Zlata medalja SV – 2014. Medalja je bila podeljena 20. pehotnemu polku. Polk je bil leta 2013 določen kot nosilna enota za pripravo motorizirane bataljonske bojne skupine, kar je bila tudi ena izmed bistvenih nalog Slovenske vojske in 72. brigade leta 2013 in 2014. Pripadniki 20. PEHP so nalogo opravili motivirano, odgovorno in požrtvovalno, v njeno uresničitev so vložili veliko energije in volje ter jo uspešno končali.

Srebrna medalja SV – 1997. Medalja je bila podeljena 1. pehotnemu bataljonu 82. brigade za dolgoletne zasluge in prispevek pri utrjevanju ter razvoju obrambnega sistema in Slovenske vojske v miru.

Red SV – 2006. Red Slovenske vojske je bil podeljen 20. motoriziranemu bataljonu za izjemne zasluge pri utrjevanju in razvoju obrambe Republike Slovenije.

Zlato priznanje GŠSV – 2005. Priznanje je bilo podeljeno 20. motoriziranemu bataljonu za izjemne uspehe pri razvoju, utrjevanju, pripravljenosti in ugledu Slovenske vojske ter za uspešno in prizadevno delo v Slovenski vojski.

Medalja 1. stopnje 1. brigade SV – 2008. Medalja je bila podeljena 20. motoriziranemu bataljonu za prispevek k uspešnemu delovanju 1. brigade SV. ■

NAJ NE BODO NIKOLI POZABLJENI

Ob praznovanju tridesetletnice enote nismo pozabili na dolgoletne pripadnike celjskega bataljona, ki žal niso več med nami. Njihova pripadnost in prispevek sta pustila nepozaben pečat v celjskem bataljonu.

Vilijem Pernat

Branko Jager

Ludvik Golob

Andrej Plank

Jožica Romih

Samo Arzenšek

Milan Dražnik

Drago Ristič

Albin Novak

Vilibald Skrt

Karl Čemažar

Jože Paradižnik

Mirko Kaše

Ivana Kokotec

Marica Tovornik

Violeta Diaci

Zdenka Knez

Štefan Šemrov

Davor Wimmer

Frančišek Zalar

Jože Prislan

Brigita Rebič

Viktor Brglez

Mitja Mežner

Marko Bergant

Franc Ostronič

Atila Farič

Tadej Jerič

NAJ POČIVAJO V MIRU!

VTISI PRIPADNIKOV, KI SO NAJDLJE V POLKU

Amir Egrlić

Prvih trideset let

Še vedno imam v mislih besede prvega poveljnika celjskega bataljona, kakor so nas poimenovali, ko je na pripravah izrekel: »Vrženi smo v vodo. Kdor bo izplaval, bo, kdor ne bo, bo pač žal utonil.«

Ko se zdaj ozrem 30 let v preteklost, ugotavljam, da nihče ni »utonil«. To pomeni le, da smo z vnemo in usposobljenostjo dokazali, iz kakšnega testa smo celjski vitezi. Zelo sem ponosen na vse dosežke, ki jih je dosegel celjski bataljon doma in v mednarodnem okolju. Zelo pomembno pa je tudi, da nas cenijo vsi, ki so kadar koli sodelovali z nami.

Osebnostno sem zelo ponosen, da sem del kolektiva, ki se nikoli ni ustrašil dodeljenih nalog, in za to si moramo prizadevati tudi v prihodnje. Pri odličnem opravljanju nalog pa nikoli ne pozabite na vrednote, ki morajo krasiti vsakega pripadnika celjskega bataljona, in viteška zmaga je zagotovljena.

Srečno, celjski bataljon, in še na mnoga leta.

Matjaž Slapnik

Tri desetletja

Celje. V tem knežjem mestu stoji velika rumena zgradba, moj drugi dom. V čast mi je, da sem tu že kar tri desetletja. V tem času sem namreč pridobil veliko znanja, hkrati pa mi delo v enoti že vsa leta daje varnost v vseh pogledih, veliko športa, širine. Sklenil sem veliko prijateljstev in spoznaval sodelavce, s katerimi smo skupaj raziskovali kotičke prelepe Slovenije in širnega sveta.

Po tridesetih letih mi je tako delo še vedno v zadovoljstvo in polno izzivov. Veselim se, da jih bomo še naprej reševali skupaj.

Moj pogled pa je že usmerjen v prihodnost ...

V mojsvet.

Branko Čačulović

Zgodba viteza

S celjsko vojašnico sem se prvič srečal pred tremi desetletji. V čast in ponos mi je bilo, da sem lahko delal v takem okolju. Tu sem se izobraževal, športal, nabiral znanje doma in v tujini. Spoznal sem veliko sodelavcev in prijateljev. Po tridesetih letih še vedno hodim v vojašnico Celje vesel in ponosen, da lahko oblečem uniformo in grem novim izzivom naproti.

Blaž Križan

Moja pot v pogodbeni rezervi

V pogodbeni rezervi Slovenske vojske sem že od samega začetka. Od leta 2016 sem pripadnik 20. pehotnega polka, polka celjskih vitezov, tako da sem v uniformi Slovenske vojske pretil že nekaj potu doma v Sloveniji in v tujini na misijah, a jo še vedno rad oblečem. Vsako leto se po usposabljanju z veseljem odzovem na opravljanje vojaške službe v miru in na opravljanje nalog varovanja objektov ter patroljiranje na državni meji. V civilnem življenju sem zaposlen v mizarski delavnici. Pogodbene obveznosti s Slovensko vojsko usklajujem brez večjih zapletov, saj kjer je volja, je tudi pot.

Vojaško delo me veseli, saj mi omogoča, da za nekaj časa zamenjam delovno okolje in prekinem vsakdanjo rutino ter lahko ponosno oblečem uniformo Slovenske vojske.

Štefaniya Klepej

30 let

30 let dela v vojašnici Celje je žal prehitro minilo, a ostalo je veliko lepih in prijetnih spominov. Za nabornike smo kuhali tri obroke dnevno, tudi med konci tedna in prazniki. Dela je bilo veliko, a bili smo mladi, motivirani in polni energije, tako da smo vse naloge opravljali z nasmeškom. Vojaki so nam bili v veliko pomoč v kuhinji. Z njimi smo tudi odhajali na teren in kuhali v terenskih kuhinjah. Bilo je zanimivo doživeti.

Veliko smo pripravljali tople obroke tudi za različna društva in organizacije, kot so Zveza veteranov, gasilske zveze, športna društva. Generacije vojakov so se menjevale, mi pa smo ostali in se starali ...

Z reorganizacijo SV so prišli poklicni vojaki in od takrat je za nas v kuhinji postalo delo malo lažje. Delovni čas se je skrajšal na dopoldansko delo. Tudi med konci tedna in prazniki smo lahko doma, s tem pa se je tudi zmanjšalo število delavcev v kuhinji. Večina prvih sodelavcev je šla v pokoj, tako da zdaj sodelujem z mlajšo generacijo. Z njimi se odlično razumemo in ustvarjamo nova doživetja ter spomine za njihovih 30 let dela v vojašnici Celje.

Z ZVEZDAMI NA ŠČITU, ČASTNO ZA DOMOVINO!

SCUTO STELLATO – HONESTE PRO PATRIA!

MOTO enote vsebinsko izhaja iz bogate vojaške tradicije in grba Celjskih grofov, ki je tudi podlaga oznake pripadnosti 20. pehotnega polka. **ŠČIT** pomeni odvrčanje vojaške agresije in izvajanje vojaške obrambe Republike Slovenije kot poslanstvo Slovenske vojske. **ZVEZDE** izhajajo iz bogate tradicije Celjskih grofov, knezov in vitezov, zato se pojavljajo v slovenskem državnem grbu, zastavi ter oznaki 20. pehotnega polka in kot take pomenijo nacionalno pripadnost enote. **ČAST** kot ena izmed vrednot SV pa poudarja pomen časti in ponosa pripadnikov celjskega bataljona v njihovi celotni zgodovini ter nadaljevanja tradicije boja Slovencev proti agresorjem.

Pripadniki 20. pehotnega polka verjamemo, da so tradicija, zgodovina in dosežki celjskega polka v dolgi vojaški zgodovini ključni pri zavedanju o pomenu obstoja in delovanja našega polka tudi v prihodnosti.

Celjski
vitez

CELJSKI VITEZ
je glasilo 20. PEHP, posvečeno
celjskemu bataljonu.

ISSN: 2820-6665

ODGOVORNI UREDNIK:
ppk. Andrej Krivec

LEKTORIRANJE:
Urška Prelog

NASLOV UREDNIŠTVA:
Glavna pisarna 20. PEHP
Mariborska c. 29, 3000 Celje

OBLIKOVANJE:
des. Luka Mitrović

PRELOM:
des. Luka Mitrović

NAKLADA:
1200 izvodov

NASLOVNICA IN ZADNJA STRAN:
st. Samo Likar

Prispevki, objavljeni v reviji, niso uradno
stališče Ministrstva za obrambo Republike
Slovenije in Slovenske vojske.

20. РЕФП
30 ЛЕТ
1992–2022